

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

SÖNDAGEN DEN 30 MAJ 1920.

ILLUSTRERAD TIDNING

GRUNDLAGD AV

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

FRITHIOF HELLBERG

HUVUDREDAKTOR:
ERNST HÖGMAN.RED.-SEKRETERARE:
EBBA THEORIN.

Sigrig Elmblad - en återblick från milstolpen

DET NYTAGNA FOTOGRAFI här på samma sida, som visar fru Sigrig Elmblad såsom sextioårig — själva milstolpsdagen är den 28 d:s — kan, hur lyckat det än är, nog knappast ha fångat det dock allra väsentligaste i hennes ansikte: den "själ", som ligger däröver, detta något av på en gång glättig ungdomlighet och smärtsamt medvetande...

Med glad och älskvärd anspråkslöshet brukar fru Elmblad berätta om sig själv, att hon — sjuklig som hon då var — "aldrig fick lära något riktigt som barn", hon är alltså autodidakt; så mycket mer imponerad blir man av den beläsenhet och den kunskapsrikedom, som man möter i hennes essayer och större arbeten och som vittna om en djup och ursprunglig kärlek till allt vad som hör anden till, en kärlek, vilken hos henne förenas med ett fint kvinnligt väsen. "När jag var femton år", berättar hon, "kom jag upp till Lea — som sedan länge blev min litterära rådgivare — med en dikt. Hon läste den, tittade på mig och sade: 'men kära barn, lär dig först svenska!' Och så lärde jag mig så småningom svenska..." Det sista tillägget är onödigt för den, som känner fru Elmblads fina stil. Och för resten är det ju inte bara svenska, fru Elmblad hunnit lära sig, utan en hel del andra språk därtill...

Ödet har också ställt det så, att fru Elmblad kommit med i varandra mycket olika kulturkretsar.

Som tjuguarig, när hon ännu inte hade stort andra erfarenheter än dem tantkaffe-bjudningar och litet danstillställningar kunde ge, kom hon — berättar hon själv i bidraget till Ellen Key-boken — för första gången med i den krets, vari dåtidens banbrytande unga litterära Stockholm var samlat. Tjuguarig — låt oss räkna efter — det var just åttiotalet, det. Åttiotalet — den stora bryningstiden i svenskt kulturliv, den period varom man väl kunde säga: "andarna vakna, det är en fröjd att leva". Att hon var med bland åttiotalets unga betydde bl. a., att hon hörde till dem, som fylkades kring Ellen Key, kvinnornas stora idébringarska. Och för att hålla sig till något mera speciellt kvinnligt och

stockholmskt, så var fru Elmblad också en av de första i sällskapet Nya Idun, där hon nu är ordförande — och förvisso, tack vare sin fina takt och sin grundliga bildning, en idealisk sådan.

Fru Elmblad medarbetade under dessa tidigare ungdomsår lika flitigt som anonymt (under signaturen "Toivo") i bl. a. gamla "Figaro", och när hon äntligen på redaktionens uppmaning skulle lyfta sitt första arvo, begärde hon med kvinnlig blygsamhet för så där en fyra, fem spalter — 5 kr. Med denna blygsamhet blev hon icke desto mindre en av vårt lands första kvinnliga publicister, och hon satt en tid som redaktionssekreterare i den dåtida "Svenska Familjejournalen",

nästan ända till den tidpunkt, då tidningen upphörde och hon själv inträdde i ett nytt skede av sitt liv — äktenskapet med operasångaren Johannes Elmblad.

Johannes Elmblad var, som man minns, en av vår lyriska scens största konstnärer: en väldig blond jätte, överströmmande av livskraft, av ett lika våldsamt som ömt konstnärstemperament, en sångare av Guds nåde, en Wagner-tolkare som få. Det passar väl samman med den bild, man har av de båda makarna, att medan han tolkade i toner och spel en Hagen, Hunding, Daland, Wotan och allt vad de stora baspartierna hos Wagner heta, var det hon, som tog på sig det krävande uppdraget att försvenska Wagners hela "Niebelungenring". De båda makarna levde än i Stockholm, än i olika stora tyska städer, där Johannes Elmblad verkade som operaregissör och sångare. Och varje sommar bar det på den tiden i väg till Bayreuth, där sångaren medverkade i de Wagnerska festspelen — fru Elmblad gömmer ännu i sitt vackra stockholmskem porträtt av de stora Bayreuthska musikmästarna, av den Wagnerska familjen o. s. v. Man vågar väl tro, att det var det intima förhållande, vari hon då kom till tysk kultur, som senare bar frukt i sådana fina studier som de över Hans Sachs, över Parsifalmotivet o. s. v.

Sigrig Elmblad røjde i sin ungdom en fin poetisk talang. Senare skapade hon av den talangen ett instrument, varå främmande sång kunde ljuda på vårt mål: hennes Swinburneöversättningar ha med rätta fått ett högt rum i vår lyriska översättningslitteratur, och hennes översättning av Ibsens "Brand" skall säkert visa sig vara ett icke mindre gott förvärv. Det hon nu framför allt arbetar på är en ny bok om Jenny Lind. Man kan förstå, att just fru Elmblad måste dragas till den stora konstnärinnan och fina kvinnan Jenny Lind och att hon som få skall vara skickad att ge den intimare livsbild, vi ännu sakna — den, som icke lämnar den dominerande platsen åt de yttre triumfer, vilka i grunden betyda så föga för hjärta och ande.

E. TH.

När man ensam skall sköta sitt hem.

Några månaders erfarenheter i ett medelklass-hem utan tjänare. För Idun av FRU DISA.

I.

DET VAR INTE PRECIS MED SÅ särdeles angenäma känslor, som man, nyss hemkommen från en kort sommartripp, den 1 augusti mottog av sina tvänne snälla jungfrur — även de nyligen hemkomna från sin semester! — det meddelandet att de båda önskade flytta den 1 sept. De skulle, som den enas — den yngsta — ord föll sig, båda "inträda i en högre samhällsklass", här uttytt att den unga husan blivit antagen som elev vid ett slöjdläraryrkesseminarium och den äldre — en äkta trotjänarinnetyp av gamla slaget — fått ett lockande erbjudande om kompanjonskap i en välkänd mejerieraffär i en större landsortsstad. Nå, snälla människor önskar man ju framgång och lycka, och de egna svårigheter, som möjligen komme att uppstå, måste man ju söka övervinna. Så även här. Lämpliga efterträdarskor stodo för tillfället ej att uppleta — betänk i en villastad och därtill hos en fru, som vill ha både ett och många ord med när det gäller göromålens utförande! Så vad var att göra än att själv försöka sköta sitt hem, så väl som möjligt och med så litet buller och bång som möjligt.

Lyckligt är att i villan finnes varmvatten, elektriskt ljus jämte dito strykjärn, vattenkokare, en elektrisk platta och en lätt manövrerad elektrisk dammsugare samt övriga nutida bekvämligheter. Och tur är att de få familjemedlemmarne — tyvärr inga döttrar — samtliga äro förstående och, när så lämpar sig, även hjälpsamma.

Allnog, en vacker dag i september befann jag mig ensam kvinna i en sjurums villa och med en stor mängd ännu ofyllda konserverburkar och krukor i skafferi och köllare. Att till familjens vanor hör ett ganska metodiskt skött hem med vällagad, om än enkel mat, gott hembakat bröd, m. m. är visserligen angenämt, men allt sådant tarvar både tid, omtanke och krafter. Det gällde således att från början sätta arbetet i system och efter en förut — gärna på papperet — noga uppgjord plan, för att därigenom förhindra den nära liggande eventualiteten, att om den under normala tider rådande dagordningen skulle bestå, detta ej finge ske på bekostnad av husmoderns hälsa, utseende och — lynne. Ty en jäktande, vårdslöst klädd och ständigt klagande husmor kan till slut skrämra t. o. m. den mest änglalika man och snälla söner på flykten!

"Morgonstund har guld i mund", heter det. Men min tidiga morgonstund skulle inte ha detta, om den ej förbereddes redan föregående afton. Förberedelsen består däri att på samma gång man drar sig tillbaka för natten en trevligt ordnad tebricka tages med och placeras, övertäckt med ett musslinsskyrke i övre hallen bredvid sovrummet. — Apropos musslinsskyrken, så dukas samtidigt med middagsdiskens avslutande vid halv sjutiden på eftermiddagen frukostbordet, som därefter övertäckes med ett par lätta molldukar. — Avis för husmödrar: — man har en oändlig nytta av alla dessa större och mindre lätta och nätta dukar, i vitt eller mönstrat tyg, förfärdigade av uttrangerade moll- och voilekjolar, lenonggardiner o. d.; huvudsaken är att man runt kanten förser dukarna med en den smalaste och enklaste nya eller gamla spets, för att markera att skyrken ha en särskild uppgift att fylla och således ej i brådskat komma att användas som dammduk eller fönstertrasa. —

EN AV DE DUKTIGASTE OCH MEST "matkunniga" husmödrar, vi ha i detta land, har haft vänligheten lämna oss en skildring av hur hon utan tjänare skötte sitt stora hem i en villastad — en skildring, som i dessa tjänarinnebristens dagar säkert skall väcka det största intresse hos alla våra läsarinor. Här nedan berättar hon till en början om hur en vanlig "tjänarinnelös" dag förflöt.

Emellertid är det tidig morgon, och natten har förflutit med en i allmänhet god sömn, vare sig den framkallats av en mer eller mindre rogivande aftonlektyr på sängen — t. ex. morgon- och kvällstidningens ledare e. d. — eller under medvetande och kanske även känslan av en arbetsfylld dag. — Strax sedan sexslaget har förklingat, springer man beslutsamt ur sängen och det första man gör är att sätta den elektriska vattenkokaren i väggkontakten. Så en hastig, kall avrivning och snabb påklädsel, och när håret är uppsatt, "sjunger" tevattnet. Nu följer en kort för dagens arbete "grundläggande" lugn stund i morgonrock och korgstol framför tebrickan. Samtidigt som den livande och doftande drycken njutes, så ögnas gärna i ett amerikanskt "magasin", t. ex. "Ladies Home", e. d., vilken verkligen jämte teet är nog så stimulerande med sina tusen och en, mer eller mindre utförbara praktiska idéer. Ej minst givande är att studera de effektfulla annonserna. Efter att med smått avundsjukt beundrande blickar ha betraktat huru en välklädd dam ledigt demonstrerar en dammsugare från en viss firma eller huru en fru i full sällskapsdräkt kokar struvor i en annan firmas världsberömda flott, avslutas den kanske litet sybaritiska njutningen vid tebrickan och den enkla "hushållsarbeterske-klänningen" i svart och grått tages på. För att ej allt för mycket distanseras av den också hemarbetande amerikanska husmodern, förser man klänningen med en tämligen fin liten krage och omkring håret kommer en skyddande och klädsam liten linongmössa.

Nu ordnas först det egna sovrummet, sängen bäddas med de genom fönstret skakade sängkläder — det senare behaget en av fördelarna att ej bo i stad! Över golvet linoleummatta drages en långskaftad bredgarnborste, men damningen får vara tills de andra sovrummens tur kommer. Skodon och kläder sköta under nuvarande förhållanden familjemedlemmarne själva. Så bär det ned till köksregionerna; fönstren öppnas och det skyddande ärmförklädet pådrages. Först av allt skola nu hönsen ha sin mat. Denna — potatis och gröpe — står sedan föregående eftermiddag i ordning i sin hink; det är bara att regla upp köksdörren och gå ned till inhägnaden, där de ännu värpande sex hönorna residera tillsammans med åtta stora, lovande hönskycklingar. — Ett råd till blivande hönsmaterskor: placera maten i resp. kärl innan luckan drages upp, i motsatt fall har man hela den morgonfriska och hungriga flokken över sig och kan knappast komma fram med maten ibland dem.

Innan dagens id börjar på allvar — klockan är ännu ej halv åtta slagen — går man runt sin lilla domän. Det är en underbar brittsommarmorgon, med ännu fyllig grönska på träd och buskar. Kål, bönor, gurkor, tomater och pumpor frodas ännu, stora äpplen ligga nedfallna — tyvärr nästan alla angripna

av den otäcka rönnbärsmalen — men bitvis duga de dock till marmelad. Daggblå och gröngula plommon ha också fallit ned på den fuktiga marken, och i sydvästra hörnet, nära potatislandet, sticka en hel del stolta fjällskivlingar upp sina kraftiga, brunvita huvud. Åsynen av dessa senare manar en att fort skynda in och börja att så snart som möjligt fullborda det husliga arbetet, för att sedan på förmiddagen få ett par timmar lediga för en givande svampexkursion.

Spisen uppeldas i en blink; detta går lättvindigt nog med hårt vridna papperstussar, näver och smala vedträn. Huvuddelen av frukosten är sedan gårdagen förberedd; de ångpreparerade havregrynen ha under natten legat i det avmätta vattnet och slås nu i grötkokaren, "pytt i pannan" är färdigskuren och har blott att långsamt steka färdig under lock för att bliva blank och saftig; äggvattnet påsättes och kaffet fin-finmales och lägges i sin täta tygpåse, som placeras i kaffepannan i det tillmätta vattnet. Sedan spisen matats med ett par stora vedträn få pannorna sköta sig själva en stund medan matsalen dammas och musslinsskyrken borttagas från det dukade bordet. Genom det öppna fönstret strömmar den friska septemberluften, och för att göra det hela ännu gladare, plockas på rabatten utanför köksdörren ett fång gyllene ringblommor och placeras på bordet. Sedan avslutas matlagningen: medan äggen vaktas efter klockan färdigbrygges kaffe på så sätt, att genom kaffepipen hålles det kokande vattnet i en tillbringare el. d. kärl och därefter genast på kaffet i påsen, vilket förfaringssätt upprepas minst 4—5 ggr. Gröten upplägges i sin varma karott och den blanka, av rediga små kött-, fläsk- och potatistärningar etc. bestående "pytt i pannan" upplägges i värmd eldfast form. Allt placeras med en gång på frukostbordet, gröten, äggen i sitt flanelnäste under porslinshönan, kötträtten i den heta eldfasta formen stående i sitt ställ och kaffet i den blanka aluminiumpannan, ur vilken endast påsen borttagits. Hembakat mörkt och ljust rågröd, gammaldags kryddkakor, plommonmarmelad, smör samt mjölk- och gräddkanna komplettera anrättningarna.

När i familjen ej finnas egentliga skolbarn utan blott en högskoleungdom plus en "Söndagskarlbergare", ha vi funnit det vara lämpligast med en frukost mellan 9—9,30; sedan te med bröd kl. 2 för dem som äro hemma — oftast endast husmodern eller den tillfälliga veckohjälpen, när ej en väninna kommer in med sitt handarbete — samt middag kl. 1/2 6 efterföljd av kaffe. Därefter ingenting vidare, möjligen ett äpple, en apelsin e. d.

När frukosten är avslutad plockas alla diskarna samman; skedar, gafflar och knivar i resp. höga med varmt vatten fyllda emaljerade mått; tallrikarne befrias från flott etc. medelst hopkramat mjukt papper, och alla kärlen plockas ordentligt samman. Överlevorna från frukosten granskas. Det blir "pytt i panna" till ytterligare en gång, och havregrynsgröten är tilltagen så riklig, att den räcker till minst två frukostar. Det som är kvar lägges i en eller två smorda eldfasta formar, beströs med socker, kanel, stötbröd och små små smör- eller margarinklickar, varefter formarne insätts vid lämpligt tillfälle i ugnen. Denna falska "sjuskinnsgröt" blir delikat.

Efter en rask dukning och uppsnygning av kök, spis och serveringsrum, regleras ytter-

Radioaktivt — Hårläkemedlen RA—DI—ON — Vetenskapligt

Gränad botas och förhindras. Pris pr burk 3: 50.
CHEM. ANST. IBIS, 11 Stora Nygatan, Stockholm.

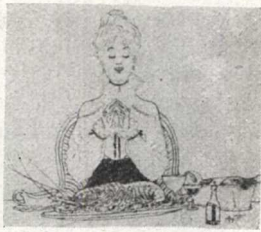
Riks tel. 170 76
Allm. tel. 146 29

Obs!

Mjällbildning och håravfall upphöra. Nytt hår även på skalliga personer, om hårrötterna ej äro döda. Pris pr flaska 6: —.

Magring à la carte.

O, att detta alltför fasta kött måtte
upplösas uti dagg och tvina bort...
Hamlet.

JAG HAR VARIT PÅ ETT PAR KAFFEREP
på den sista tiden. Vilket eljes inte händer så
ofta. Det är inte min mening att säga något ont
om kafferepen, att gyckla med dem vore lika lön-
löst som att häckla bluslivet. Båda dessa begrepp
äro eviga och oförvanskliga i den sanna kvinnlig-
hetens värld.

Nej, jag lade bara märke till en liten olikhet i
kafferepsstämningen nu och för ett par år sedan.
När de trevliga unga fruarna i min bekantskapskrets
då råkades vid gulaschkaffet och potatistårtan, för-
vandlades kaffebordet strax till en varubörs, smör-
och ostadresser susade i luften och man bytte varor
som i en indiansk wigwam. Nu har jag åter träf-
fat samma fruar, litet fylligare än då, vid ett brak-
kafferep, där ouvertyren var en doftande smörba-
kelse med ett litet glas porter, följd av några kop-
par mocka med hekatomber av diverse småbröd och
tårtor och som final frukt och sötsaker, som smälte
bort i ett glas Malvoisie. Och där jag satt och
hörde på samtalet, trodde jag mig försatt till ett
medicinskt fakultetssammanträde. Aldrig någonsin
har jag fått veta så mycket om människokroppen
och allt vad den kan uthärda som av mina kaffe-
drickande väninnor. Jag har det intrycket att där
två eller tre kvinnor äro församlade, där talar man
om avmagringskuror. Ni bör därför icke tro, att
mina bekanta fruar äro några jättedamer, ingalunda,
flera av dem äro som klippta ur Vogue. Det var
visst Cæsar, som fann det lugnt att ha feta män
omkring sig, därför att dessa alltid voro belättna.
Slumpen har låtit mig omges med magra väninnor,
och jag vill ej tänka mig, hur jag skulle ha det,
om de verkligen vore feta...

Det var i sanning frukten av många erfarenheter,
många mödor och mycken vishet, som dessa fruar
här framlade, medan de tvingade ned några maza-
riner, ett par Zolabakelser, en Berliner munk, ett

stycke mandeltårta och artigt smakade på värdin-
nans tio småbrödssorter. Liksom de vana spelarna
i Monte Carlo tycktes var och en här ha sitt system,
men dessutom hade var och en hum om konkur-
rentsystemen. Den sylfidiska fru Greta var anhän-
gare av fikonkuren, d. v. s. hon levde uteslutande
på fikon och vatten tre dagar i veckan, fru Lisa
hade sina fruktdagar, då hon endast tärde innehäl-
let i Weckburkar: frukost: krusbärskompott, mid-
dag: jordgubbar, kväll: blåbär. Hon beklagade
sig dock över att hennes man och vänner tycktes
ha bildat en formlig komplot och oupphörligt störde
dessa eteriska dagar genom inbjudningar till hum-
mersupéer och andra animaliska excesser. Fru Lu,
som varit i Amerika, står tjugo minuter efter varje

måltid till förtvivlan för maken, som vill ha en hem-
trevlig kaffestund i rökrummet. Fru Maja, som
har en liten svaghet för danska gräddkakor och med
förlov sagt fått en "limpa" på magen, rullar varje
afton 40 minuter på golvet, med händerna knäppta
om knäna och de senare ömt tryckta mot revbenen.
Hon bruka stiga upp var femte minut för att andas.
Fru Daisy ligger naken i solen under rabarberblad
och transpirerar, men som detta blott kan ske på
sommaren i den ägande villan, genomgår hon dess-
utom höst och vår en apelsinkur, då hon äter apel-
siner omedelbart före varje måltid för att minska
aptiten. En annan liten fru levde på tre ägg och
tre glas mjölk per dag och minskade ett halvt kilo
per dag, en tredje hade hört talas om en lyckad
bantningskur, då delikventen åt en skorpa och en
matsked mjölk till frukost och en timme efteråt
tömde en flaska bittervatten, därpå fasta till kvälls-
skorpan och ännu en matsked mjölk. Denna kur
bör utsträckas till dagarna tre. Så haglade avmag-
ringsrecepten i luften. Det sista jag hörde var om
en lärd professor, som levde på en burk Plantagén
(obs! detta är intet tryckfel, det skall vara Plan-
tagén som ni brukar spruta blomkrukorna med, ej
Sanatogen) plus ett halvt kilo ost i veckan. Han
lär ha hunnit att skriva många vetenskapliga verk,
befriad från allt onödigt fett och alla tidsödande
omsorger om bordets njutningar...

Nu lämnade mina asketiska väninnor avmagrings-
kurerna och började tala om hygien i allmänhet.
Fru Maja kände en familj, där alla medlemmarna
voro adventister och vegetarianer och dessa män-
niskor, som bidade det tusenåriga riket, gingo på
sommaren nakna och sovo uppe i träd, där de upp-
fört ett slags golv. Det var nämligen friskare luft
däruppe... Just då måste jag bryta upp. Kaffe-
bordet påminde om ett skövlut slagfält. På ett
handmålat fat lågo tre sorgsna kokosbröd, alla an-
dra kakfat voro tomma...

BABA.

dörrarne, och man beger sig upp till sovrum-
men. I regel brukar städningen av dessa vara
avslutad $\frac{1}{2}$ 12, varefter nedre våningen får
sin beskärda del. Kl. $\frac{1}{2}$ 1—1 gör "madame"
en något omsorgsfullare toalett och går en
stund, för att sedan komma hem lagom just
för att sätta i väggkontakten till teet. (Te-
brickan iordninggjordes när frukostdiskarne
sattes in).

Men denna dag just blev ingen tedrickning
hemma, utan beväpnade med en stor korg
och kniv och tillsammans med en väninna
styrde man färden med elektriska tåget till en
svamprik nejd, där massor av fårtickor, tagg-
svamp och kantareller skördas. Och den snä-
la väninnan hade härligt kaffe och gott dopp
med sig, som smakade ljuvligt i hägnet av
mörka granar, gyllene björkar och frostbitna
röda aspar under djupblå septemberhimmel.

Men middagen? — Ack, det fanns kokt
kall skinka i skafferiet, ett jätteblomkålshu-
vud låg ansat i vatten och blev kokt på $\frac{1}{2}$
timme, och så skulle bjudas på smörfrästa
kantareller och fårtickor, avreda med litet
surnad grädde. Ingen efterrätt utom päron
och plommon från trädgården, och blev make
eller son ändå inte tillfredsställd fick det bliva
ett par skivor vetebrod eller skorpor till kaf-
fet. Detta senares kokning verkställes i herr-
rummet medelst en amerikansk elektrisk kaf-
femaskin, en s. k. "perculator", som är den
mest ideala tillställning som någonsin i den
vägen uppfunnits. Den verkar automatiskt,
och man har ingenting annat att göra, än att

Meditation.

NU FALLER KVÄLLENS ljus likt breda
silverband,
mot blåa höjder eftertanken vänder,
ledd av det ljus en ensam stjärna tänder
som drömblekt skimrar över tysta skym-
ningsland.

Är tomma tankebilden blott vår längtans
länder?
Skall aldrig någon vandra dit från jordens
rand...
— Det var som rörde mig en iskall hand
och på mitt altare blev aska blott och
bränder.

Och tviulets blytyngd gör det tungt att
andas,
men ändå hör jag milda röster blandas
med toner ifrån ovan — andespröda —

Se — Hoppets broar gyllenklara skimra
och åter himlahöga valv de timra —
de tankar tviulets andar aldrig kunna döda.

CARL-OSCAR NILSSON.

sedan det snusmalda kaffet ilagts och det
kalla vattnet påfyllts — detta iordninggjordes
före middagen — först sätta i och sedan taga
ur väggkontakten. Sedan har man ett under-
bart kaffe, starkt doftande, blankt och — bil-
ligt.

Medan kaffet under herrarnes intresserade
åsyn kokar, avdukas bordet och diskarne ord-
nas. Men ingenting diskas mer än de tre kok-
kärlen, som under middagen stått till randen
fyllda med hett vatten; detta sker för att vatt-
net ej under kaffedrickningen skall kunna
kallna på den småningom slocknande spisen.
Däremot håller vattnet sig varmt i reservoar-
en för själva diskningen. Och efter kaffet
utföres denna lätt och behändigt medelst disk-
borsten, hett tvålvatten, dukborste och hett
sköljvatten, varefter kärlen få avrinna på sin
diskhylla, då de sedan gå förvånande lätt att
torka blanka.

Innan kl. 7 är arbetet slutat för dagen och
kvällstidningen eller annan lektyr studeras,
såvida man ej sätter sig på tåget och far in
till staden för en föreläsning eller ej ruine-
rande konsert. Man har ju årsbiljett, så man
behöver ej räkna så noga på resorna eller på
en f. m. i staden jäkta livet ur sig för att
medhinna så mycket som ske kan av en dyr-
bar stadsresa.

Men svampen! Ack i morgon är åter en
dag, och förmiddagens rikliga skörd av nära
20 lit. bestod lyckligtvis av sådana slag, som
ej taga skada att stå över natten.

CAP KAKAO

är genom sin fylliga, goda smak och renhet
den bästa och billigaste

FRANSKA CHOKLAD- & KONFEKTFABRIKEN, A.-B. - GÖTEBORG

Som liljorna på marken. Av Hedvig Svedenborg.

Också en lyckoriddare.

— MAMMA, SADE ASTRID VON Channing och kom in till modern som stod i linnekammaren och plockade fram sitt allra finaste duktyg, farbror Christoffer sitter där nere på trädgårdsveranden och läser tidningen! Och han sade att vi inte alls behöver brådska med frukosten för hans skull.

Astrid hade tårarna i ögonen av förargelse och iver medan modern lade ifrån sig duktyget och ett fundersamt veck grävde sig djupt in i hennes höga, klara panna.

— Christoffer Channing. "Lyckoriddaren", jo det var just trevligt! Alltid kommer han olägligt, mumlade hon, men så galet som nu har det aldrig varit. Det är minsann tillräckligt enerverande ändå att ta emot din fästmans släkt, som vi ju inte sett ens, men än värre att Arvid, första gången han kommer hit, skall behöva råka en så besynnerlig släkting som Christoffer. Nej, vi måste laga att han kommer härifrån på ett eller annat sätt. För resten blir ju huset så fullt innan kvällen, att jag sannerligen inte vet var jag skulle göra av honom. Jag tror att jag ringer upp prostens och frågar om de kan ta honom på en par tre dar.

— O ja, lilla mams, gör det, och Astrid strök sin kind mot moderns som en kelen kattunge.

Under tiden satt Christoffer von Channing nöjd och sorglös och solade sig på trädgårdsverandan i den tidiga sommarmorgonen. Han var lång och gånglig med ett slätrakat blekt ansikte och blå skäggbotten, alldeles som skådespelare brukar ha, och hans ögon lågo stora och glänsande under den höga, kala pannan. Och naturligtvis bar han den avsigkomne gentlemannens givna uniform, den svarta redingoten, skarpt insvängd i midjan, men inte så värst blanknött.

Mellan hans ben stod en fin resväska av krokodilskinn, som trots all nöting ändå hade en viss prägel av dyrbarhet och elegans över sig.

Christoffer lade ner tidningen och såg drömmande ut över den lilla sjön, som låg och blinkade i solen, och på holmarna, vilka kokett speglade sig i vattnet som var så blankt att där inte fanns den minsta lilla krusning.

Men han tänkte inte alls på naturens skönhet, han tänkte endast på frukosten.

— Det var ju klart att det inte bleve något vidare med den. Gästerna väntades ju inte förrän med middagståget och eklateringen komme antagligen att ske vid själva middagen, men då komme nog hans kusin majoren att visa vad huset förmådde, för den nya, sprängrika och lite dryga uppkomlingssläkten. Men ett par skivor bräckt skinka, knaprigt guldbrun kunde han säkert få Clara att åstadkomma. Tjänstefolket hade han bra tumme med vart han kom, ty det hade livet lärt honom under hans tjuguariga vandringstid, att har man några pengar, så skall man använda dem till *drickspengar*, ty då komme sedan allt det andra av sig själv. Så den lilla livränta han hade kvar, sedan allt gått i kras, den hade han dock förstätt att förränta på allra bästa sätt.

När han reste sig upp och gick ner mot köksflygeln, så märktes det att han haltade betydligt och att den ena höften var högre än den andra.

Sällan tänkte Christoffer von Channing på

sin barndom och på sina ungdomsår, ty han var ett stundens barn, som lät regn och sol, måne och åska skänka mörker och ljus som det kunde passa sig, men när han tänkte tillbaka, så var det alltid på modern som han på sitt sätt dyrkat som det bästa och finaste som fanns. Och någon enda gång tänkte han även, med ett obehagligt, stickande stygn i hjärtat på henne, som han för länge sedan svärnade för och som han drömde om att göra till sin hustru.

Den dag Christoffer Maria Knutsson såg dagens ljus, vilade sorgen tung över von Channingska gården och den nyföddes första klagan blandade sig med kyrkklockornas dova klang, klockor som ringde griftero över hans fars, jägmästar Knut Jacob von Channings, stoft.

En vådakula hade träffat den unge mannen vid tinningen under en jakt och mitt i det brusande livet släcktes för alltid hans frimodiga, klara blick och hans käckt klingande skratt.

När den späda och barnsliga lilla Elisabeth von Channing fick budskap om den olycka som timat, föll hon i ett dvalliknande tillstånd och en månad tidigare än väntat var föddes den så varmt efterlängtrade sonen, just som faderns vita kista, buren av kamrater och vänner, mellan brinnande facklor fördes till kyrkan i den sena stormiga höstkvällen. Så som för sed varit i den von Channingska släkten så långt som krönika fanns att tillgå. —

Så småningom föll tidens aska över de svidande såren och efter nära tjugufyra års änkeskap såg fru Elisabeth von Channing alltså ut som en liten flicka bredvid sin länge, gånglige och en smula haltande son. Att det blonda håret övergått till vitt märktes knappast och att figuren blivit en liten smula fylig var ju blott till fördel. Hyn var alltså slät och blomligt skär och vit och de gråbruna ögonen lika klara som förr.

— Det finns somliga som ingenting biter på, brukade hennes vänner säga, och med dessa somliga menade de just Elisabeth von Channing. Ty om någon hade sorger att bära på, så var det väl just hon.

Mannen som hon miste så tidigt, älskade hon med en avgudisk och svärmisk kärlek som varken timlig död eller svinnande tid förmådde släcka eller plåna ut. Men under de första åren hade sonen varit henne till en stor tröst och oändlig glädje, trots det lilla lytet han hade. Han var nämligen född låghalt, eller snarare med en missformad höft vilket dock, tack vare god vård och välgjorda kläder knappast märktes alls. För varje drag hon kunde plocka fram hos barnet som påminde om fadern, var det som om hon funnit den härligaste skatt, den dyrbaraste klenod — — — även om det var en svaghet som helst bort arbetas bort.

Men när de lekande barnaåren förbyttes till studietidens allvar, då började även sorgerna. Christoffer ville inte läsa, ville inte lära. Det var honom fullkomligt likgiltigt om han satt kvar klass efter klass. Med filosofiskt lugn tog han emot alla förebråelser. Han visste ju att det var övergående och att mot hans sega vilja och sjuka höft förmådde ingen någonting.

Så fick han då bli hemma, medan lärare kommo och gingo med det hopplösa värvet att

proppa vetande i ett halsstarrigt sinne. Där fanns blott ett par saker som intresserade honom, och det var familjekrönikor och därmed sammanhängande historia och att lägga patience — — — men det blir ju ingen fet av.

När Christoffer nådde sitt femtonde år, så började hans mor att allvarligt fundera på vad det skulle bli av dem om det fortsatte på samma sätt som förut. Allting pekade på att unge Christoffer måste bli något, måste försörja sig själv, ty den von Channingska förmögenheten, som sedan hundra år eller mer, bestått av stora delar i ett Värmlandsbruk, hade, tack vare dåliga tider och jobbarettriger, minskats till så gott som ingenting. Visserligen hade de den vackra von Channingska gården kvar, det låga gulrappade huset med sina vita pelare och vita fönsterornament mitt emot kyrkan och straxt intill Kungstorget, men även sedan de själva flyttat in i den minsta lägenheten, som vette åt gränden och den gamla gården med sina kullerstenar och det väldiga mullbärsträdet, så fingo de inte värst mycket att leva på ändå, ty gården var redan intecknad, om inte över skorstenarna så inte så långt ifrån.

Ja, och hur åren sedan gick var mer än Elisabeth von Channing själv kunde förklara. Hon sparade och slet, någon tjänare hade hon inte haft på många år, och om en och annan värdefull möbel då och då försvann, så märktes det knappast i de små överfulla rummen, och på vinden fanns nog även ett och annat att ta av — ännu.

Men hennes vänner hade allt rätt, när de menade att det ändå är underligt med somliga människor som ingenting tar på. Och inte heller förlorade hon ett spår av sin fina värdighet, även om man mötte henne tidigt på morgonen, klädd i en yllekofta på väg till mjölkmagasinet, med en hämtare i handen.

— Nöden har ingen lag, brukade hon skämta, och förresten gör det gott att komma ut om mornarna, jag är ju på väg att bli alldeles för fet.

Men den som inte var rädd för att bli för fet var Christoffer, där han låg och drog sig i hemmets vackraste och soligaste rum till långt på förmiddagen, läsande tidningar och ätande frukost på sängen. Det var så naturligt att hans lilla söta mamma pysslade om honom och så skönt att slippa se några främmande ansikten i hemmet, så han för sin del, kunde inte annat än tycka att det var förmånligt på alla vis, att de inga tjänare hade längre. Och då modern aldrig klagade, så kunde han inte tänka annat än att allt var som det skulle vara.

Med sin egoistiska blick såg han inte vad moderns undrande vänner plötsligt upptäckte, nämligen att hon, som ingenting i livet tycktes ta på, liksom vissnade i ett tag. Hon blev mager så att skinnet hängde och den blomskära hyn fick en egendomlig saffransgul ton. Fast själv påstod hon att det felades henne ingenting, det var bara åldern som kom. Om sina stunder av martyrium, om namnlös ångest och smärta, talade hon aldrig. Vad skulle det bli av Christoffer om hon komme till ett sjukhus? Och en inre röst sade henne förresten att där fanns ingenting att göra — att hon lika gärna kunde lida och dö utan läkares hjälp. Till en homeopat hade hon vänt sig och hon tyckte att plågorna kändes

CRÈME DE CHOLEPALMINE

Antiseptiskt hudmedel, säljes å apotek, av parfym-, speceri-, sybehörs- och färghandlare, perukmakare m. fl. i tuber à Kr. 1.50 och 80 öre.

Bomullstyger = Möbeltyger = Gardiner

Prover på begäran. • • • • •
Precisera vad som önskas. * **Konstfliten, Göteborg.**

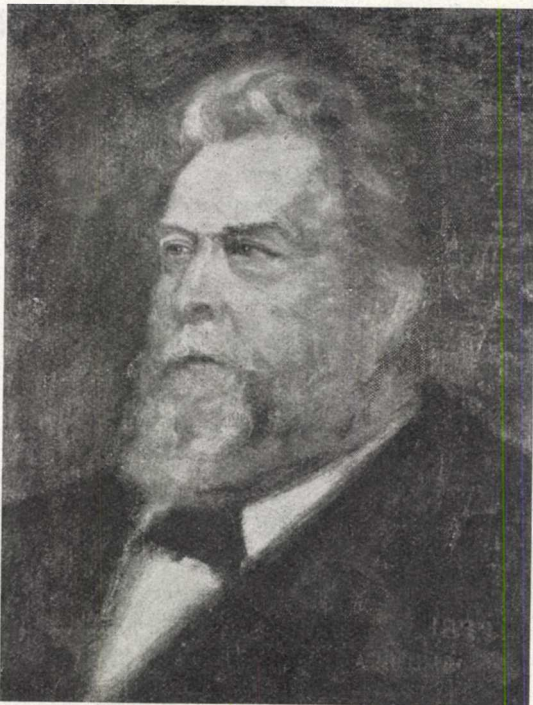
mindre — — eller var det hennes egen sega vilja som höll sjukdomen i schack i många, långa månader. Det var då det hände, som även den sorglöst vegeterande Christoffer inte kunde tänka på utan att det kändes en brinnande sveda i hans själ.

Vid 1-tiden, sedan han väl kommit upp från sin goda sängfrukost och sina tidningar, var det hans vana att taga sig ett par timmars promenad, men när han denna gång kom ut ur porten, så fann han Helene, henne som han svärmade för på sitt indolenta sätt, väntande på honom. Och hon förklarade utan vidare, att det var hennes mening att följa med honom, ty det var något hon ville säga.

Ett ögonblick för den vilda tanken genom hans hjärna, att flickan kanske ämnade fria och han undrade om han verkligen skulle säga ja. Hon hade ju pengar och ett litet, inte alls oävet gods skulle en gång bli hennes, men han var rädd att hon inte komme att bli lika god mot honom som mamma Elisabeth. Hon kunde se så fördömt bestämd ut ibland.

Men han behövde inte undra länge, ty de hade inte ens hunnit in i stadsparken förrän hon tog bladet från mun.

Med en röst som skalv av vrede, lät hon honom veta vilken usling, vilket ärans kräk han var, som lät sin mor slita en hund så som hon gjorde, som lät modern ensam bära alla de ekonomiska bekymren, som lät en människa dö utan för sina egna ögon, droppvis dag för dag, infor att så mycket som att räcka henne en hjälpare hand. Där låg han till långt inpå dagen och lät passa sig som en furste, medan modern åt sämre och hade det sämre än den fattigaste dagakvinnå. Och honom hade hon, Helene, en gång, i fjorton-

Operasångaren Carl Fredrik Lundqvist. Efter en oljemålning av Astrid Kjellberg-Juel.

ALLT FLER AV DET GAMLA SÅNGARGARDET LÄMNAR oss. Med Carl Fredrik Lundqvist, »Lunkan», som stilla avlidit i sitt hem i Stockholm, 79 år gammal, gick en av de populäraste och mest beundrade av dem bort. Ingen, som hört honom, kan glömma hans sång, mäktig och på samma gång mild besjälad. Mild och god var också »Lunkan», och det bodde något av ett fromt, älskvärt barn i hans väldiga kroppshydda. Det berättas, att han aldrig somnade in en kväll, utan att fråga sin hustru: »Har jag gjort något ont i dag, Hilma?» — »Nej, det tror jag inte, du har.» — »Nå, då tackar jag Gud och somnar lugnt», brukade han svara. När han nu för alltid slöt sina ögon, var det säkert i den lugna vissheten, att aldrig med vilja ha gjort något ont.

femton åren, drömt om, ja han hade ju t. o. m. fått kyssa henne på en julbjudning och det ansåg hon nu, i nittonårig förtrytelse, vara den största skam som kunde hända en kvinna. Att låta kyssa sig av en sådan där, en sådan där — — — — Längre hann hon inte. Ty med långa steg flydde Christoffer från henne, sin barndoms älskade, och flämtande och andtruten kom han hem en timme tidigare än han brukade. Hans mening var att söka tröst hos modern för den ohyggliga oförrätt som gått ut över honom, men när han kom in, hörde han en långdragen, nästan djurisk klagan från köket och då han kom in dit, låg modern framstupa över bordet och jämrade sig.

Då föll för ett ögonblick egoismens fjäll från hans ögon, han såg att det var en dödsdömd han hade framför sig och han förstod att han var bödeln.

I samma ögonblick som Elisabeth von Channings hemlighet, som hon så tappert kämpat för att dölja, var förrådd, sjönk hon fullständigt ihop. Ett par dagar senare fördes hon till sjukhuset där de blott kunde konstatera att ingenting fanns att göra.

All sedan modern dog hade Christoffer von Channing fört en kringvandrande tillvaro och av hela släkten döpts till Lyckoriddaren. Från gård till gård gick färden året om och han hade en otrolig förmåga att alltid få det just så som han ville. Och så småningom förvärvade han en hel del sällskapstalanger som han hade mycken nytta av. Han kunde en massa kortkonster, ja någon gång kunde flickorna t. o. m. få honom att spä i kort, och han var som en levande familjekrönika både för tid som gått och tid som var.

(Forts. sid. 386.)

VILL MAN ATT ENS NYA värkostym skall se ytterligt modern ut skall man förse den med en krage, som knäpps högt upp i halsen. Naturligtvis brukas också de djupt utskurna jackorna, på vilka snibben går ända ned till midjan, ty frågas vad som är modet just nu mera än någon viss sak, kan man nästan alltid svara: dess motsats.

Såväl jackor som klänningar ha dessa höga kragar, som ofta knäppas med en fortsättning av plaggets raka knapprad, och då just verka helt nya. Men även blusarna kunna gå högt i halsen, fastän de då ofta i stället ha dessa korta ärmor, som parisiskorna med iskall uthållighet burit sin kolfattiga vinter. Detta gäller helst blusar av något tätare, helt fasonerat tyg med en koltmodell, som går ett stycke ned på höften.

Vill man inte ha den lösa kragen har man i stället plisserade krår, som sträcka sig högt upp över kinden och falla långt ned på handen. Om dräkten är av siden stödjäs de ofta av plisséer av dess tyg, och dräkten är mycket ofta av siden i år, det tycks anses nyttigt att vi vänja oss, ty ylletygerna lära bli allt dyrare. Vår första bild visar dessa krår och plisséer på en originell svart taftjacka, som har något av åttiotalet i sitt halsarrangemang och som kompletteras av en kjol av svart foulard mycket stormönstrad i vitt. Det är något glatt och sommaraktigt i dessa jackor mot olika kjolar, som brukas så mycket i år. Fastän jackans form till stor del skyles av den fyrkantiga, nedhängande biten på framstycket kunna vi dock se, att den går ganska långt ned i midjan, men att den alldeles inte sitter slät och spänd. Detta är också ett av de nya dragen: midjan har skjutits ned, men detta liv som blivit längre skall sitta löst och får falla i tvärveck hur mycket det vill. Hatten är draperad med ett flor, som är spetsmönstrad och som får falla ned över ögonen som den fladdrande kanten på en forna

Modekrönika av Iris.

tiders schäferhatt; den är mycket betecknande för det nya, fastän man vad hattarna angår kan säga att det finns tusentals former — och även färger, ty från att under de senare åren mest ha hållit sig i svart prunka nu hattarna i de mest lysande färgerna i de djärvaste sammansättningar.

Man kan för övrigt inte kalla dem flor, alla dessa tyllpåhängningar, som pryda vårens hattar, de äro så tilltagna i måttet och draperas så rikt att slöja tycks vara en riktigare benämning. Vår andra bild visar hur dessa slöjor läggas helt och hållet över hatten och stundom endast skyla en del av ansiktet

för att i stället falla långt ned åt skulderna och ge det en förträfflig bakgrund. Hatten är också en av de mest typiska formerna för i år med sitt uppslagna brätte, som är bredare uppåt. Den avlångt fyrkantiga uringningen är på denna modell mer tidstroget åttitalsaktig.

Det längre livet, som ganska nödtvunget tillkommit därav att kjolarnas rynkningar på höfterna inte gärna kunna börja över midjan utan helst ett stycke nedanför den, tar också form av koltaktigt rakskurna liv, och detta både på klänningar och kappor. Vår sista modell visar en promenadkostym med detta lediga koltliv, som passar de mest olika figurer, om det endast utmättes till just den rätta längden för var och en. De smärta förblit lediga och graciösa däri, och vad de fylliga angår böra vi betänka vilken ofantlig förmån det ligger endast däri att den lätt inför våra dagars linje verkar alltför insvängd. Koltlivet på vår modell av mjukaste gabardine är skuret i ett med ett stycke rak framvåd, de isydda, rynkade sidstyckena äro randade med smala band av vaxduk, detta material, som man i år använder till hattar och snart sagt varhelst man kan komma åt. Kjolen har i sidorna små fina, nedpressade veck.

Kjolarna i Paris just nu äro till innebruk något längre och fylligt rynkade, under det promenadkjolen fortfarande är ytterligt kort och snäv. Emellertid förkunnas att den även till detta bruk börjar göras något vidare: »Man har funnit att en kjol, som har ett fylligare fall kommer ben och fötter att ta sig bättre ut.» Som om det varit någon konst att utfundera detta förut! Aldrig hade väl kjolen ett så vackert fall eller var så klädsam som när den efter den fatala utvidningen för några år sedan, började bli rakskuren, rynkad, men ännu hade någon vidd kvar.

ZYRISKA SIDENTYGER

Taffetas Chiffon, Crêpe de chine
Råsiden, naturfärgat och färgat
Foulard-Siden, tryckt och otruckyt
Satin élégant, Satin Charmeuse
Prov omgående.

G. Henneberg
Seidenhaus, ZÜRICH

Idun Bröllop och förlovning.

Brudparet Leth — Fleetwood med tärnor och marskalkar.

FÖR NÅGON TID SEDAN SAMMANVIGDES i Storkyrkan löjtnanten vid Svea artilleriregemente *Axel Leth* och fröken *Anna Fleetwood*. Brudgummen är född 1890 och son till f. d. generalfälttygmästaren, generallöjtnant *Fredrik Leth* och hans första, framlidna maka, född *Lagerheim* och bruden — sex år yngre än sin make — är dotter till riddarhuskamreraren, vice häradshövdingen friherre *Richard Fleetwood* och hans maka, född *Blomberg*. Efter vigseln gävo brudens föräldrar stor middag i sin våning i Riddarhuset, och den här reproducerade gruppbilden av brudparet i kretsen av uppvaktande tärnor och marskalkar är också tagen ute på trappan till Riddarhusets trädgård åt strömmen. Från vänster räknat äro personerna å gruppen följande: fröken *Inga Kuylenstierna* med sin marskalk — och fästman — fänrik *T. Tamm* strax bakom, löjtnant *C. Dahlgren* med sin tärna, fröken *Viveca Lagerberg* och ovanför henne i tredje raden kyrkomarskalken löjtnanten friherre *C.-R. von Essen*, vidare i andra raden kapten *G. Hernlund* och till höger i första ledet hans tärna fröken *Maud af Sillén* och strax bakom henne fröken *Anna Nordenfalk* med sin fästman och marskalk, löjtnant *Carl Gripenstedt* till höger i översta ledet. Nedanför den sistnämnde står fröken *Viveca von Geijer* med sin marskalk, fänrik *H. Montgomery*, till höger. Så kommer brudparet och bakom i översta ledet kyrkomarskalken kapten *L. von Krusenstierna* och till höger om honom kyrkomarskalken löjtnant *S. Salander* samt slutligen fröknarna *Louise Adlercreutz*, *Vera Fleetwood* och *Edith Strokirch* med sina respektive marskalkar, löjtnanterna af *Sillén*, *R. Mont-*

gomery och friherre *Svante Fleetwood*. "Brudnåbben" på ömse sidor om brudparet är två små syskon, *Marianne* och *Carl Gustaf De Laval*.

*

Förlovning har eklaterats mellan löjtnant *Ragnar Thorén* vid Kungl. flottan och fröken *Märta von Essen*. Löjtnant *Thorén* är född 1895 och son till framlidne lasarettsläkaren i Jönköping doktor *Adolf Thorén* och hans efterlämnade maka, född *Björck*. Fröken *von Essen* — född 1900 — är dotter till ryttmästaren friherre *Hans von Essen* i Stockholm och hans maka, född *Dickson*.

Ätten *von Essen* inkom till Sverige på 1600-talet från Östersjöprovinserna, till vars älsta och förnämligaste adel den räknas och även i vårt land har ätten som bekant städs intagit en mycket hedrad ställning. Den svenska aristokratiens "grand old man", den snart 90-åriga förre riksmarskalken friherre *Fredrik von Essen* är farbror till ryttmästare *von Essen* och hans syskon, bland vilka en bror, kammarherren friherre *von Essen* på *Strömsberg*, är gift med sin kusin *Anna von Essen*, en dotter till riksmarskalken.

Vi nämnde att den nyförlovade fröken *von Essens* mor i sig själv heter *Emy Dickson*, och hon tillhör den bekanta skottska släkten *Dickson* som i början av 1800-talet flyttade över till Göteborg och där snart kom till rikedom och anseende. En syster till friherrinnan *Emy von Essen*, född *Dickson*, är friherrinnan *Ella von Essen*, gift med kammarherren friherre *Alfred von Essen* på *Hälliden* i *Västergötland* — de bägge friherrarna *von Essen* sins emellan bröder.

KARL LÖFSTRÖM.

Fröken Märta von Essen.

Löjtnant Ragnar Thorén.

Rättelse.

I artikeln om Den fria högskolan i *Idun* n:r 20 ha insmugit sig ett par tryckfel, som härmed rättas. Ordet *Folkundervisningsföreningen* skall vara *Folkuniversitetsföreningen* och namnet *J. Åkerman* skall vara *John Åkerlund*.

Äkta Spets- & Sidendepôt

LINNÉGATAN 38

A. T. 19700.

2 tr. HISS.

Räkns. O. 436.

Nyheter i Handbroderade Blusar,
Rober, Underkläder m. m. från Italien.

Fyra Skebergsvisor för i vår.

Ett majregn.

IGENOM BJÖRKARNAS GALLER
stilla ett majregn faller.

Det droppar droppar och drillar
ur skimret ovanfrån.

I pärlklar silverdager
står liden sjuttonårsfager,
en pingstbrud med ljus över pannan
och vått i ögonvrån.

Det droppar drillar och droppar
emellan bristande knoppar —
världar av liv, som välla
fram ur var flygg minut.

Det kväller av jubel och smärta,
av visor och gråt i mitt hjärta.
Och längst i skuggan därinne
en blek Anemone slår ut.

Råndan.

Jag går mig ut på löten,
där bufferstigen snor
som en lingorm mellan mossor och barr
för att plötsligt glida undan,
när som minst man det tror,
och bli borta bland skvatram och starr.

Östergök,
västergök
ropa som besatta.
Hör spillkråkan skratta!
De hålla mig förvisso för en narr.

Vad prasslar där i krattet?
Mellan kvistarnas sving
i en solfläck såg jag skymten av en kropp.
Om vårarna i skogen
hända underliga ting,
och det gäller att gå lyhörd och se opp.

Tst, stå stilla och håll andan!
Är det ej ett ögonpar,
som bespejar mig ur snärgömmans djup?
Ett par trolska spegelglober
med en låga i envar
som en skogstjärn fångar stjärnan i sitt stup.

Är det ej en mun, som glimmar
purpurröd som lingongull,
och en pärltandstagg, där läppen buktar
opp?

Är det ej en jungfruskuldras
kaveldunigt mjuka hull
och ett bröst med ett vildrosblad till knopp?

Det är Råndan, det är skogsfrun!
Intet tvivel mer jag bär.
Denna hållning ifrån nacke ned till vrist!
Jag har drömt dig, jag har trätt dig,
jag har sökt dig vidt och när,
och så skulle jag då möta dig till sist!

Och mitt hjärta börjar spela
som en orrtupp i maj,
och jag lyfter mina händer till vink.
Men då skorrar likt ett hökskri
genom grenarnas svaj,
och min sköna tar till flykten i en blink.

Se, där borta smet hon undan
bakom vresjurans stam
med en gäckblick över flyglockens sträng!
Och i stormlopp genom snåren
går förföljelsen fram,
tills jag stupar med en storskräll i en sväng.

Och där ligger jag på löten,
där som bufferstigen snor
och blir borta mellan skvatram och starr.
Jag har benen i behåll
och mitt huvud, som jag tror,
och en munfull av mossor och barr.
Östergök,
västergök
ropa som besatta.
Hör spillkråkan skratta!
De hålla mig förvisso för en narr.

Berghunden.

Nu fira aborr, mört och id
sin slemmigt stinna bröllopstid
i Djursjöns blanka fjärdar.
Och Skalkfar själv och Skalkfars måg
dra ut med lystnad i sin håg
och eka, not och mjärdar.

Med nit de sina lovar slå
och låta sina fällor gå
bland grynnor, vass och vålar.
Och bakom Skinnaråsens kam
en glämig kvällssol rullar fram
och tavlan hult bestrålar.

Nu vet envar, att skick och sed
förbjuda, sedan sol gått ned,
slik illfundskonst att öva.
Och Skalkfar själv och Skalkfars måg
få också på sitt ledungståg
den satsen nogsamt pröva.

Ty knappt har himlavalvets drott
sin trygga tarrsängsvila nått
bak bergets molngardiner,
förrän ett vida hiskligt skall
med blix och knall, med våg och svall
kring deras öron viner.

Berghunden runt om deras båt
gör bukt på bukt i argt försåt,
så skummet yr och dråsar.
Hans röda ögon spruta eld,
och borsten är på ände ställd,
och tungan mordiskt flåsar.

Och Skalkfar själv och Skalkfars måg
slå hastligen till återtåg,
nu vita som två lakan,
tills slutligen de finna hamn
i kolarkojans svarta famn,
pölvåta upp till hakan.

När sent omsider dagen gryr,
vid lommens första skri man styr
på nytt att djupen loda.
Men att den resan ej blir glömd,
tills nästa kaffekask är tömd,
alltväl är att förmoda.

Ty noten, som var splitter ny,
drogs ynkligen ur Djursjöns dy
i trasor upp till ytan.
Och varje mjärd stod bak och fram
och fylld med allsköns skarn och skam,
men ej en fisk för grytan!

Att detta allt är sant och hänt,
är lika visst som något pränt
på spalt i Dalabladet.
Ty Skalkfar själv och Skalkfars måg
bekräftat det med sorg i håg
och svor på't, när dom sa det.

Källan.

Min källa i vildskogens famn,
Hugsvalelse vare ditt namn,
där givmild din skänkskål du bräddar
mellan björnmossans pösande bäddar.

Jag jagade världen omkring
efter tusen fåfängliga ting
och trängdes bland glupande munnar
vid tusen förgiftade brunnar.

Nu kommer jag, sargad och trött
av alla de vägar, jag nött,
av alla de hugg, som jag tagit,
och alla, som själv jag har slagit.

Jag kastar mig ned till ditt bröst,
som andas varkunnan och tröst,
och diar förnyelsens krafter
av dina otömliga safter.

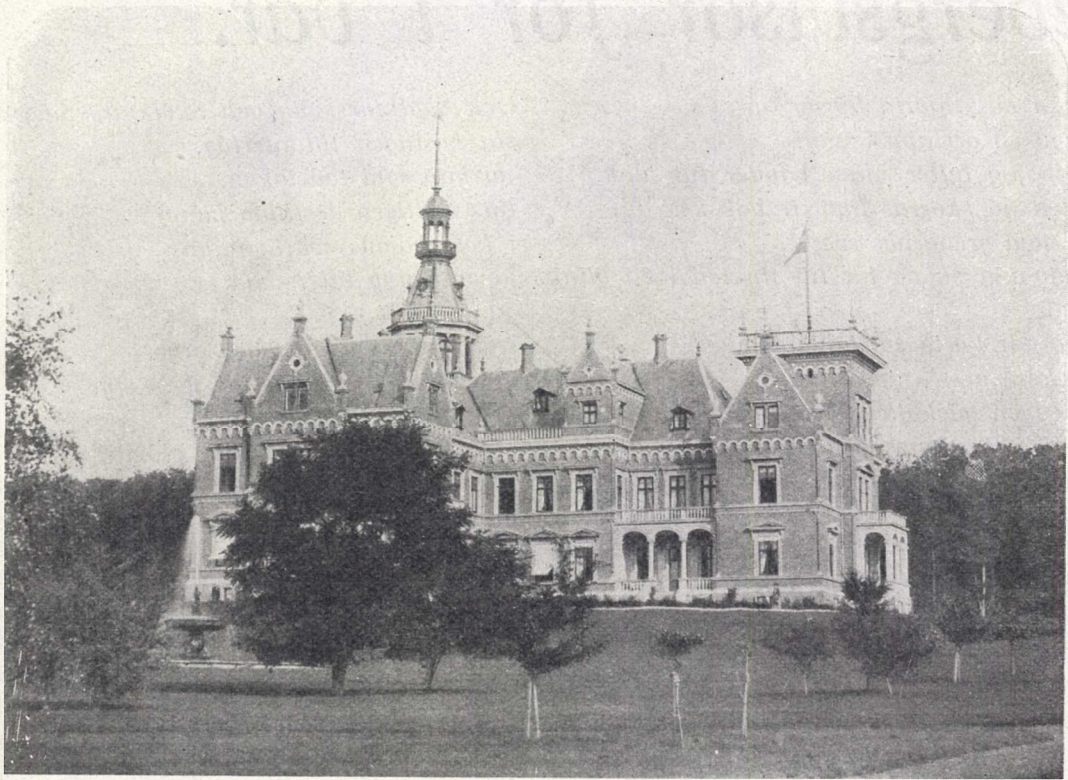
De strila ur hembygdens mark.
Hur frisk deras livsmust och stark,
där kryddan från porsmyren ångar
bland järnstoff ur malMBERGETS gångar!

Ett barn jag mig känner på nytt
vid skötet, som trolös jag flytt,
mitt huvud i mossan begraver
och stammar: "Gud, som haver..."

JOHAN NORDLING.

Skebergstugan, Leksand, maj 1920.

Skånska slott och deras herrskap. -.

Nya slottsbyggnaden.

PÅ FÅ STÄLLEN VISAR DEN SKÅNSKA NATU-
ren så sitt leende och säregna behag som vid Kulla-Gunnar-
torp: slottet ligger vid det vackra sundet, och den lummiga
skånska bokskogen smyger sig omkring det, sträckande sig
ända ner till havsstranden. Och ej många torde de skånska
slott vara, vilka inom sina murar hysa så mycket konst- och
kulturskatter som Kulla-Gunnarstorp, som äges och bebos av
kammarherren greve *Axel Wachtmeister* och hans grevinna
Harriet Wachtmeister, född *Wachtmeister*. Det är ej utan
stolthet, som greven, då han visar på dessa skatter, bör kunna
säga sitt "ärvt och förvärvt" (lösenordet för mycken familje-
kultur och nobel tradition!), ty han har ej nöjt sig med att
övertaga och förvalta forna dagars sköna och kostliga ting,
utan även med nitisk hand lagt mycket till. Grevens mor,
änkegrevinnan *Wachtmeister*, var född *von Platen* och hennes
moder, grevinnan *v. Platen*, var född *De Geer af Leufsta*,
och det är dessa bägge damer, som samlat de flesta av konst-
sakerna — målningar, porslin o. s. v. — på Kulla-Gunnar-
torp. Arkivet — ett av de förnämligare i landet — har där-
emot den nuvarande greven själv till största delen samlat. Det
omfattar dels handlingar berörande besläktade familjer, dels
Schefferska arkivet från *Bodkind*, dels slutligen en svensk

autografsamling på ett
par tusen namn. Också
händer det ofta att fors-
kare i studiesyfte besö-
ka slottet, där de alltid
äro välkomna, eller att de
från sin forsknings- och boplats i Lund och Uppsala o. s. v.
anhålla att få låna handlingar ur slottsarkivet.

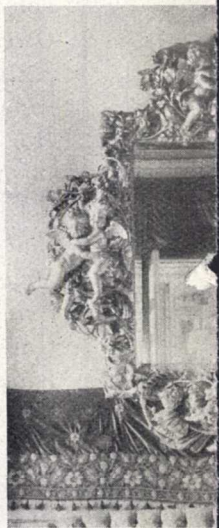
Grevinnan *Wachtmeister*, som i flera år var statsfru hos
drottningen, brukade i denna egenskap följa henne till Capri
om vintrarna. Skulle man försöka karaktärisera henne som
"slottsfru" — varmed vi ej vilja säga, att inte den karak-
tärstilen bleve densamma som av människan — skulle man
först och helst vilja tala om hennes älskvärda enkelhet, henn-
es milda godhet...

En av våra Kulla-Gunnarstorpsbilder visar en tavla ur
svenskt herrgårdsliv, som blivit allt ovanligare: utfärden med
det vackra sexspannet. Ätminstone i Skåne har eljes nästan
överallt på slotten och herrgårdarna bilen utträngt hästarna,
dock icke på Kulla-Gunnarstorp.

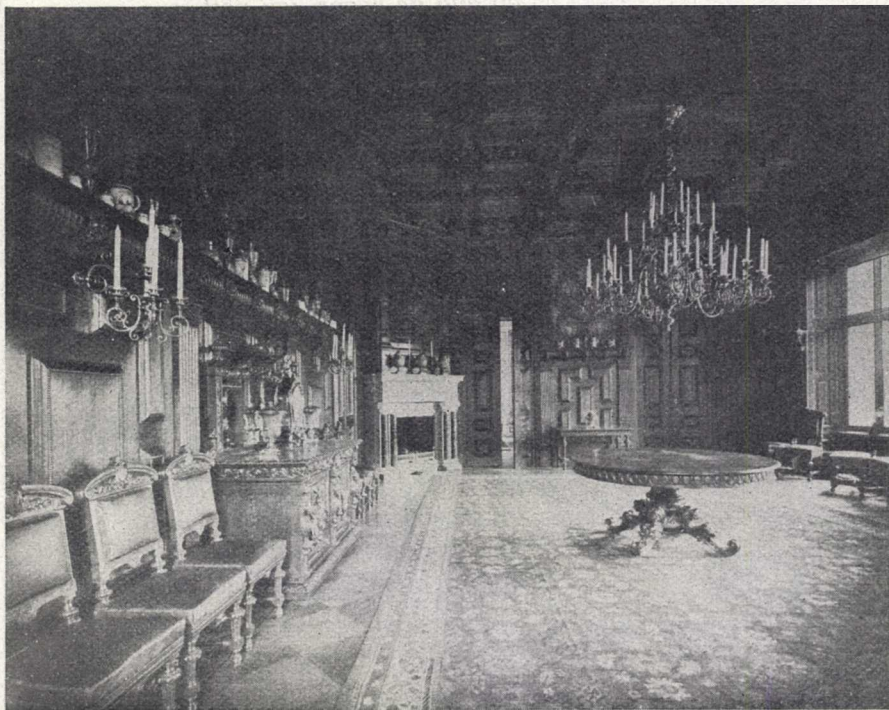
Själva det ståtliga slottet är, som man ser på bilden, upp-
fört i ett slags moderniserad renässansstil. Rumsinteriörerna
torde ge ett intryck av den dekorativa prakt, där
råder, sedan gammalt präglad av en något anti-
kverande smak, låt vara att greven för sin del
sökt på bästa sätt förena gammalt och nytt. I
"blå salongen" — för att näm-
na några av praktgemaken —
äro väggarna boiserade i vitt
och guld, vilket omfattar stora
pannåer med blått silvermönst-
rat siden. Å de smala avrun-
dade fälten mellan pannåerna
är en ornamentomgiven rund
medaljong anbragt, som myc-
kas av mytologiska figurer i
förgylld relief, och dörröver-
styckena visa guirlandomgivna
medaljonger med profilhuvu-
den. Bland den fasta inrednin-
gen lägger man märke till den
stora marmorcheminén med spe-
gel och reliefdekorering. —
Hela denna rumsdekoration är
— säger professor *August
Hahr* i "Svenska Slott och
Herresäten" — ett intressant
prov på en modern klassicise-
rande rumstil med utgångs-

Grevinnan Harriet Wachtmeister.

Praktspegel

Matsalen.

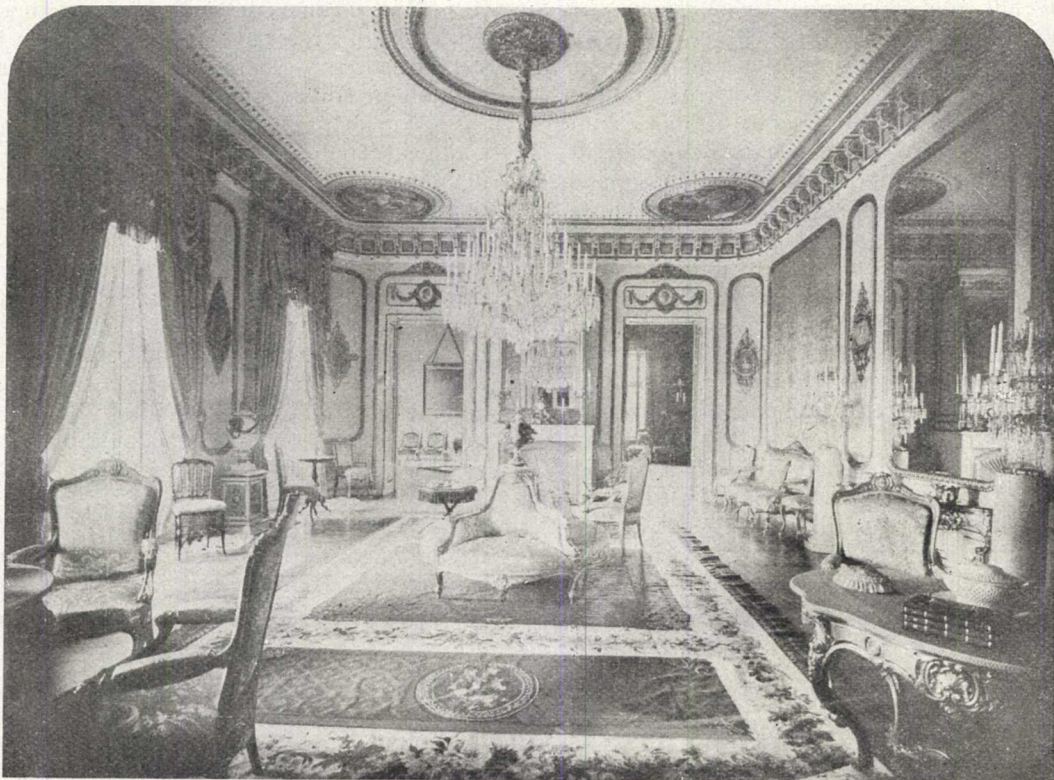
Sexspann

Kulla-Gunnarstorp

ett slott med rika konst- och kulturskatter. :- :-

Greve Axel Wachtmeister.

Blå salongen.

punkt från Louis XVI. Möbeln är i förgylld Louis XVI med blått silvermönstrat siden av samma art som pannäernas och fönsterdraperiernas.

Den stora matsalen är präglad av en helt annan historisk stil, av vilken man här sökt göra det bästa: den är dekorerad i flandrisk renässans. Bilden torde ge en helhetsföreställning om denna praktfulla slottssal, men detaljerna i utsmyckningen vore värda ett särskilt studium. Runtom salen, som är möblerad med en solid ekmöbel, löper en hög ekpanel med refflade doriska pilastrar. Den avslutas med en utåtvängd flandrisk gesims med omväxlande manliga och kvinnliga huvuden. Väggen därovan upp till konsolfrisen genomdrages av joniska hermpilastrar, och fälten mellan konsolerna upptagas av trätavlor med utskurna arabesornament. Den magnifika spiseln, som ävenledes syns å bilden, är dels av svensk, dels italiensk marmor, med två kolonnpar i svart och vit marmor, som uppbära spiselfrisen, och en överdel, klädd med den rikaste träskulptur. Det är, som man förstår, en sällsynt dyrbar rumsinredning i denna sal med en frodig skulptur å dörrar och väggkonsoler — en sal, som med sitt tycke av renässans gott kan leda tanken till den tidens praktfulla fester med dräkter av brokad och skummande vin i bägarna.

"Röda salongen" har fått namn efter de röda sidengardinerna och den rödklädda förgyllda möbeln. Väggarna äro här i ett ljusst gröngrått med en låg vit panel samt en jonisk väggfris i vitt och guld.

Det är många och stolta perioder av svenskt kulturliv, som satt sitt märke i Kulla-Gunnarstorps inredning. Det har på sin tid varit ett hem för gustaviansk förfining; ett minne från den märklige konst-kännaren och samlaren Gustaf Adolf Sparres dagar är bl. a. den praktfulla gustavianska dubbelsängen i "von Platenska rummen" samt en utomordentlig konstmöbel: ett förgyllt bord i Louis XVI med fritt hängande guirlander och lejonhuvud. Av Samuel Prechts mästarhand är

den i ek skurna prachtspegeln i barock. De tre paren sprattlande knubbiga genier, som omfamna varandra å den pompösa ramen, ha — påpekar professor Hahr — ett påfallande släkttyp med Prechts kronbärande genier å den kungliga paradsängen på Drottningholm, men av allt, som utgått från den berömde karolinske träskulptörens hand, torde detta vara det praktfullaste. — Den nordiska naturmystik, som präglade åtskillig svensk 1800-talskonst, möter man i Wings berömda allegoriska "Ärstiderna", som smycka takets fyra hörn i "blå salongen". — Och av de stora europeiska mästare, som funnit vägen hit, bl. a.: en Ruisdael, dystert skön, en Jan Steen, "Den förlorade sonen" (ett bibliskt motiv i äkta holländsk dräkt), en Vinkboons (flamländsk bondfest), M. Stoop, Roclof Vries, en pastell av Latour, som länge var den enda i Sverige o. s. v. Vidare familjeporätt av Södermark, Troili, Edel-felt o. s. v.

Hela trakten kring Kulla-Gunnarstorp påminner med sin yppiga, mjuka grönska i mycket mer om Mellan-Europa än Norden; också ströva hundratals rådjur omkring i park och skog, och praktfulla fasaner vandra runt slottet. Jakten — detta adliga nöje — är också en av de bästa i Skåne.

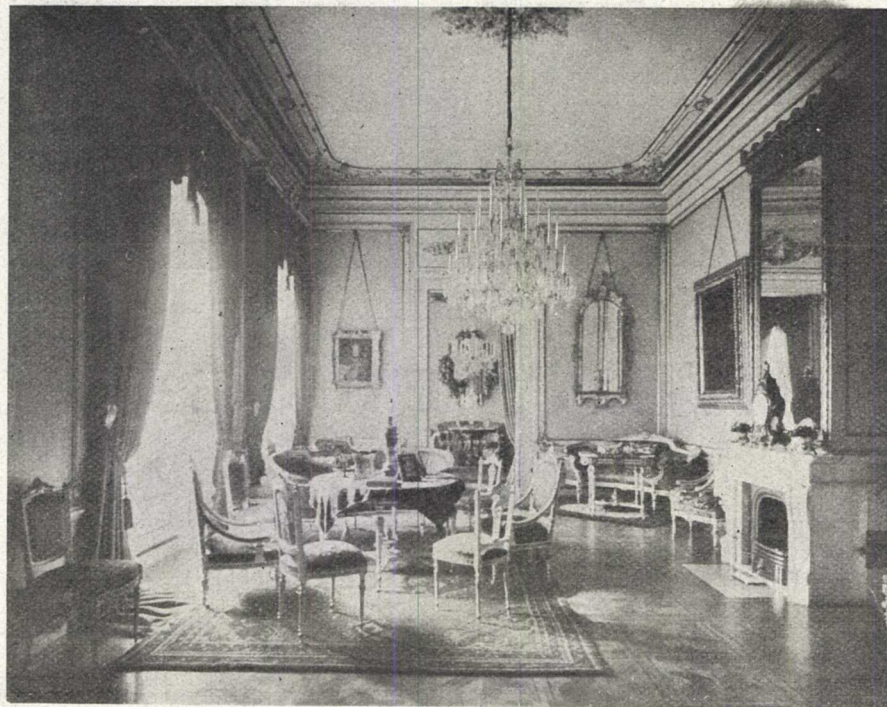
E. TH.

av Precht.

t kör ut.

Röda salongen.

(Forts. fr. sid. 381.)

Men den vackra sommarmorgon, som vi nu särskilt berätta om, tänkte han inte alls på sin mor och inte heller på henne som han helst av allt ville glömma, utan på dagens fröjder som stundade.

Med ett belåtet leende kom han tillbaka och satte sig i solen på trädgårdsverandan, ty Clara hade lovat honom att han skulle få skinka precis sådan som han önskade.

Och åter satt han och såg drömmande ut över sjön som nu krusades av en liten lätt bris och man skulle tro att stora och ädla tankar dvaldes under hans tänkarepanna.

Då det klirrade till i glasörrarna, reste han sig hastigt upp och gick emot sin fränka, majorskan von Channing.

— God morgon, Ebba, hälsade han och kysste chevalereskt på hand. När man ser dig, ung och fager, skulle man tro att du, lika väl som Astrid, vore dagens hjältinna och ber jag nu att få passa på att lyckönska till den stora händelsen. Jag skall säga att det är präktigt folk allt igenom, Blombergs, och löjtnant Arvid är en karlakt, just en sådan man som

liten Astrid bör ha. Och Adlersgården, som konsul Blomberg köpte för två år sedan för nära en miljon, är ett av de vackraste slott vi ha i Sverige.

— Säg, känner du dem närmare, undrade fru Ebba intresserad och satte sig ner bredvid Christoffer, glömsk av vad hon egentligen kommit ut för att säga honom.

— Nej och ja skulle jag kunna säga. Personligen har jag ännu inte haft nöjet råka dem, men — — — och så kom en lång och uttömmande skildring över familjen Blombergs, varifrån förmögenheten kom, vilka de voro ingifta med, deras vanor och tycken och små egenheter och fränkan formligen drack in allt hon fick höra. Till dess hade hon ju faktiskt inte vetat någonting om den man och den släkt som deras enda dotter nu komme att tillhöra. Men med så stor sakkunskap, som hon nu fått, kände hon att det ej bleve så svårt att ta emot dem, som hon nyss förut tyckt.

— Ja, tillade Christoffer, jag kom hit tre dagar tidigare än som egentligen ingick i min sommarplan, därför att jag tänkte att jag

Englands- o. Frankrikesvistelse för studenter.

För herrar och damer med stud.-ex. eller högre läroverksbildn. som önska utbildas sig till utrikeskor, anordn. en 5 mån. kurs i franska språket, stenografi och maskinskrivning i Dijon i Frankrike i samarbete med universitetet därstädes och i höst börjar en liknande kurs i Cambridge, England.

Uppehåll göres i Paris och London, varj. utflykter företagas.

Kostn. bli de lägsta möjliga och kunna av energ. elever snart återvinnas, då de omedelbart vid sitt inträde i affärlivet kunna påräkna betydligt högre inkomster än andra nybörjare.

Goda språk- och sedebetyg erfordras.

MARGA JOHANNESSEN,

Ex. språk- och stenografilärarinna.

Träffas Malmtorsgatan 3, 4 tr. Efter överenskommelse pr Allm. Tel. 12908, efter kl. 4.

(Annon.)

HYLIN'S EAU DE COLOGNE "E·d·C"

har en utsökt frisk, behaglig och varaktig doft och verkar styrkande på nerver och hud. Den exklusiva damvärldens favorit-Eau de Cologne. Köp en flaska på prov. E·d·C· säljes överallt.

kanske kunde vara er till lite nytta i dag. Folk tycker alltid om att råka någon som känner till dem och deras förhållanden.

Vad han inte brydde sig om att säga var, att barnen på Stora Berga fått kikhosta och att han tyckte att där inte var vidare roligt längre, men att han samtidigt undvikit att komma till major von Channings förrän all stök och alla tråkiga förberedelser väl voro undangjorda.

— Men kära Christoffer, det var som om fru von Channing vaknat till medvetande igen, jag begriper inte var vi skola göra av dig, du skall veta att de komma hit elva man högt.

— Oroa dig inte för det, Ebba lilla, jag har redan talat med bokhållaren och jag kan i värsta fall få bo hos honom ett par dar, tills att det här bråket är över.

När major von Channing en stund senare kom ridande upp på gården, så möttes han av fru och dotter. Och då de helt bekymrade berättade att nu var Lyckoriddaren där, och vad som hänt, så brast han i ett klingande skratt:

— Jo den är god, den går minsann inte av för hackor. Förresten låt honom stanna, han gör ju inte en fluga förnär.

— Låt honom stanna! Ja, vi skulle vilja se vem som finge honom härifrån, och så instämde både mor och dotter i det glada skrattet.

— Förresten har min ärade kusin en otrolig instinkt på att alltid få vara med om livets fest, att få läppja på glädjens bågare. Och i dag, liten Astrid, skola vi allt laga att det blir fest, från början till slut. I dag om någonsin. Och fadern böjde sig ner och nöp dottern i den blossande kinden.

När natten föll och gästerna dragit sig tillbaka, så stannade far och mor och dotter ett ögonblick ute på verandan.

— Tänk, det var ju som om vi känt varann i alla tider, sade fru Ebba med en lättnadens suck.

— Ja, och det har vi till största delen farbror Christoffer att tacka för, log Astrid. Han känner ju alla som de känna och han var ju formligen laddad med historier från Arvids regemente. Och kortkonsterna sedan! Som han lärde bort till tant. Det var det bästa han kunde göra. Jag är säker om att tant inte kan sova i natt, hon ligger nog bara och tänker på hur hon skall bräcka alla sina bekanta när hon kommer till Ramlösa.

— Så blev också Christoffer bjuden till

Ingen gedigen bosättning utan

**DUN
TÄCKEN**

Högsta komfort.
Idealet för all säng-
beklädnad.

J. SVENSSON & BOURGHARDT
SPECIALFABRIK - VINSLÖV.

Katalog
på
begäran.

Rikstel.
20 &
121.

STEINWAY
Ensamagenturi Steinway & Sons
Lundholms Pianomagasinet
Södersbergsgatan 3A, Stockholm.

Gyllenhammar
Mafre-Grye, Mafre-Mjöl, Mafre-Must
Bästa frukosträtt för alla åldrar.
OBS! Gyllenhammars pak. Mafre-
must för klena personer och barn.

H. E. Ekströms
patenterade
Jästmjöl
välskämt sedan 45 år
Örebro Kem. Tekn. Fabrik

ERNST ZAHNS

sjätte till svenska översatta bok heter »Vår Herres trädar». »Utomordentlig berättarkonst, friskhet o. behag präglar allt vad han skriver.» Övers. fr. orig. 21:a uppl. Häft. 8 kr., inb. 10 kr. Lindblads, Uppsala.

Goldwyn
TAND-CREAM

A.-B. De Förenade Kemiska Fabrikerna, Stockholm

PARAMINT
PASTILLER
FORORDAS AV LÄKARE.
vid sjukdomar i munhåla och svalg.
Effektivt skydd mot smitta vid
epidemier.
SÄLJAS ÖVERALLT
A.B. PHARMACIA, STOCKHOLM
kontrollant: PROFESSOR A. VESTERBERG.

Adlersgården före någon av oss andra och att stanna riktigt länge. Ni kan vara lugna för att han kommer att använda sig av det. Men se, vad är det för en gunstig junker som går där nere vid sjön och nattsvärmar, avbröt majoren.

Det behövdes inte mer för att Astrid, lätt som en dimma, skulle springa över gräsmattorna och bort till nattvandrararen. Hon hade just känt det så tomt att den kvällen skulle sluta som alla andra kvällar med att far och mor och hon samtalande om dagens händelser.

I fönstret, i bortersta flygeln, stod Christoffer von Canning och såg ut. Som han lyckats att få bokhållaren att ligga hos inspektorns, så hade han rummet för sig själv och sedan han vädrat ut den dåliga tobaksröken, fann han att det var drägligt nog. Men — vänta bara tills han komme till Adlersgården. Där skulle han laga att han finge ligga i en av Hedvig Eleonoras himlasängar och där skulle han ligga och titta på takmålningar av Ehrenstrahl mellan skulpturer av Tessin den yngre — medan han förtärde sin läckra morgonchoklad.

De nya släktingarna hade lovat att komma och hämta honom i bil, medan han i sin tur lovat att ge dem en fullständig och uttömmande krönika över Adlersgården samt att lära konsulinnan alla sina kortkonster. Så där ser man att intresse för både kort och familjeskandaler kan leda rätt så långt. Både till bil och himlasäng.

Så det var inte gott att säga vem som var lyckligast över förlovningen, lyckoriddaren Christoffer Maria Knutsson von Channing eller hans unga fränka som gick mellan hängbjörkarna nere vid insjöstranden, med ung Arvids fasta arm om midjan.

Löftets land.

Berättelse av HILDUR DIXELIUS-BRETTNER.

(Forts. från n:r 20.)

XVI.

FÖLJANDE MORGON KOM GARVARENS hustru upp. Hon drog en kista på en kälke. Sara Alelia hindrade henne från att komma in i stugan, utan hjälptes de i tysthet åt i farstukammaren att få flickan i kistan och så fint bäddad som det var dem möjligt. Men vid att de höllo på stod Norenius plötsligt i dörren. Han kom som han gjort under gårdagen mot Sara Alelia, med lyfta händer emot dem och skulle slå dem, vrålades att de skulle ut av huset. Men Sara Alelia hade tagit de små läderkängorna och lagt dem i kistan hos den lilla. Hon mindes alltför väl med huru mycken glädje den lilla talat om läderkängorna som hon skulle få till julen. Nu hade hon tyckt att de skulle få följa henne i graven. Men då Norenius fick se de små kängorna, som lågo på det vita lakanet bredvid den lillas små korslagda händer, blev han i ögonblicket alldeles stilla, som förstendad. Det var som om ögonen sjunkit djupare in i sina hålor där han stod, medan uttrycket förändrades och blev som en vansinnig människas. Så vacklade han fram och ryckte kängorna till sig och raglade ut genom dörren. Sara Alelia följde efter honom. Inkommen i stugan stod han och vacklade på golvet medan ögonen irrade med ett tomt uttryck.

På bordet vid fönstret stod ännu framme en del matvaror, som Sara Alelia haft med sig. Norenius stapplade dit fram. Han kastade sig över maten, han rev i den, han stoppade i sig med båda händerna, han betedde sig som ett utsvalt djur. Sara Alelia ville hindra honom, då hon var rädd att han nu skulle ta livet av sig på det viset, men han endast slog och vrålade mot henne. Han var som ett vilt djur, som försvarar sitt rov. Han åt så länge det fanns något att äta, han slu-

**GAHNS
SPLENDID**

**GER
GLÄNSANDE
RESULTAT**

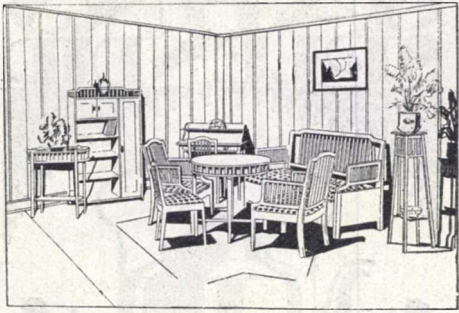
**NYTT!
MUSTADS
IRIS**

Smörblandat margarin

Prova och jämför med mejerismör.

**THULE
CACAO**

Den bästa belöningen
för snälla barn: en kopp
**THULE
CACAO**

HEMTREVNAD VITLACKERAD VARDAGSRUMSMÖBEL

KLÄDD MED TYG à 6.— PR MTR

1 inventionssoffa, längd 155 cm., utdragen 200 cm.	kr. 250.—
2 stolar à 37.25	74.50
2 fåtöljer à 67.75	135.50
1 runt bord, 85 cm. diam.	70.—
1 skrivbord med 2 lådor 90x60 cm. och med uppsats	95.—
1 bokhylla med skåp, 155x90 cm.	153.—
1 blombord, längd 65, bredd 25 cm.	48.—
1 piedestal, höjd 106 cm.	18.75

Komplett kr. 844.75

Varje möbel säljes även särskilt. Möbler levereras ej franko.
Order från landsorten mot efterkrav.

A/B NORDISKA KOMPANIET
BASAR-AVD. STOCKHOLM

NESTLÉ'S BARNMJÖL

NÄRANDE LÄTTSMÅLT

TRADE MARK

Bästa näringsmedel för småbarn, äldre och magsjuka.
Innehåller renaste mjölk av alpkor. Till salu på alla apotek samt i specialaffärer.

Ensamförsäljare:

EINAR SOTHE & C:o,
STOCKHOLM.

Grummes Normal-Tvål

av gamla, goda kvalitén finnes

åter i marknaden.

Vikingkrämens enastående, fullt vetenskapliga sammansättning är grundad på de mest ingående undersökningar över såväl lädrets byggnad och egenskaper, som av de olika ämnenas inverkan därpå. Den tillverkas av de skickligaste fackmän i modernt inrättad specialfabrik.

Tillverkare:

Industriaktiebolaget VIKING, Örebro

Kunglig Hovleverantör

kade svälten av fläsket hel som en hund, då allt var slut satt han och petade och petade i springorna på bordet efter smulorna. Så flög han upp, han hade stoppat de små kängorna i fickan på sin rock, den ena dinglade utanför, han ryckte till sig sin gamla lappmössa, som låg på skänken och stapplade så ut genom dörren. Sara Alelia var rädd att han tänkte sig in i förstukammaren, men han såg inte ditåt, han gick ut genom förstudörren och stapplade utför bron. Sara Alelia började bli trött och uppgiven, hon tänkte, att han fick väl gå, det var säkert det bästa som kunde hända att han var borta medan man fick flickan i graven. Sen fick man väl se att ta vara på honom. Hon såg honom pulsa fram i snön, stapplande med något förvirrat över hela sin måniska. Ja, man fick se att ta vara på honom bara man fått flickan i graven, tänkte hon på nytt.

Hon gick in i stugan och frågade modern om hon ville se barnet innan de spikade igen kistan. Modern låg på sängen, ansiktet förändrade inte uttryck då Sara Alelia framställde sin fråga, men där Sara Alelia stod såg hon huru de pinade ögonen fylldes med tårar. Men lika stilla, lika orörligt var ansiktet. Sara Alelia frågade om hon skulle komma. Men då skakade hon endast på huvudet.

En stund senare drogo garvarens hustru och Sara Alelia den lilla kistan på kälken ned till kyrkogården. Det hade börjat snöa, ett stilla, lugnt snöfall med lätta fjuniga flingor. De klädde kistan omålade bräder med ett täcke som av vitaste, finaste ull. Sara Alelia gick före och drog med repet över axeln, garvarens hustru styrde på.

— var det som om jag i graven nedsänkt mitt eget kött och blod. Gud fröjde den änglalika själen och förläne den lilla kroppen en salig uppståndelse på den store Herrens dag med alla hans helgon och utkorade."

XVII.

SARA ALELIA VILLE INTE FARA hemåt förrän man fått reda på Norenus. Då hon kommit tillbaka från kyrkogården tog hon vägen, som han gått och följde den. Den var en byväg som följde efter åsen förbi några små grå torparstugor. Det var lätt att följa hans spår i snön. Men klockan var tre, det började lätt skymma, byvägen gick ut i landsvägen, men även där kunde hon väl se spåren. Det förundrade henne, att han kommit sig så långt, så svag som han måste vara efter svälten. Men hon gick endast på, hon kunde inte fara hem förrän hon fick veta huru det var ställt med honom.

Hon hade väl gått nära en timma och alljämt kunde hon följa spåren av hans stora skinnsöcker i den nyfallna snön. Plötsligt upphörde de, det var framför en grå bondgård alldeles intill vägen, då hon såg efter ledde stegen dit och uppför bron. Det var ett fönster mot vägen. Det var eld i spiseln som lyste upp i det stora köket och hon såg Norenus sitta vid ett bord ätandes. Han låg över bordet och syntes sluka maten på samma sätt som hon sett honom göra det på morgonen. Det var samma uttryck av utsvultet djur över honom. Sara Alelia kände sitt hjärta sammansnöras av ömkan. Han, som varit för stolt att ta emot vad som självmant gavs dem i deras elände, han gick nu och tiggde. Hon såg honom slicka skålen, då den var tom, såg honom sätta den ifrån sig och ta den på nytt och åter slicka den, såg honom peta efter brödsulorna. Han satt med sin lappmössa på, då han reste sig och gick mot spiseln dinglade den ena av de små kängorna ur rockfickan. Han gick med samma uttryck av förvirrad människa, som hon sett på förmiddagen.

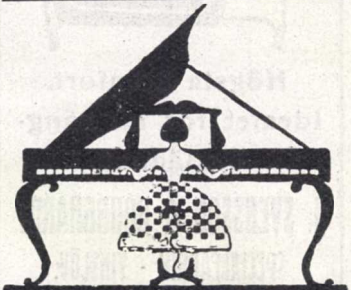
Hon stod rådlös. Hon skulle väl gå in och försöka tala till honom, men vad skulle det bli av det? Då såg hon honom lägga sig vid

AXA

Havre-gryn
" mjöl
" must

Giv barn och sjmklingar det finaste av allt:

AXA HAVREMUST

A-B FÖRENADE
PIANO & ORGELFABRIKER
GÖTEBORG

Flyglar, Pianon, Orglar från landets
förmämsta fabriker. Försäljnings-
magasin. Stockholm: Drottningg.
28. Göteborg: Arkaden, Malmö:
Österg. 28. Norrköping: Drott-
ningg. 16. Gävle: N:a Kungsg. 26.

SINGER

Syboardsmaskiner

ZENITH'S

Växt Margarin

är det förmämsta

EN KOPP
HULTMANS
RENA
CACAO

är det bästa
på hela dan!

Ferrin

Bästa järnmedel

utmärkt styrkande.
Föreskrives av många läkare.
Fås på apoteken.

I KOLONI-,

är **BOLINDER'S**
SPARSPIS
IDEALET

Spisen kan uppställas fristående utan murning på en särskilt konstruerad fotställning såsom synes av bilden eller direkt på förut befintlig spis

Eldas med allt slags bränsle.

Bränslesparande. — Prisbillig.

Finnes i varje järnhandel.

Från Ystad till **Yvytvål.**
Haparanda användes

Säljes i varje välsorterad Parfym- och Herrekliperingsaffär.

Österlin & Ulrikssons
Kem. Tekniska Fabrik, Ystad.

BARN BEHÖVA

Syster Ellas Salva

Den ömtåliga barn huden kräver särskild försiktighet vid användandet av salvor och smörjmedel. Endast de renaste, finaste och mest hygieniska samt på huden mildt verkande beståndsdelar få ingå i en salva för barn och vid tillverkningen måste den mest skrupulösa renlighet iakttagas.

Syster Ellas Salva

fyller de högsta anspråk på mild och välgörande hudverkan, absolut renhet och oskadlighet för den ömtåligaste hud.

På begäran intygas, att syster Ellas salva är på grund av alla sina samfälliga goda egenskaper väl anpassad för skötseln av späda barn.
Stockholm den 1 Mars 1920.

Constance Hageman
Ex. Barnmorska

På begäran av A.-B. Tekn. Fabr. Herba har jag noga provat en salva, kallad syster Ellas salva, och kan nu rekommendera denna, då den i varje fall av min praktik visat sig som en synnerligen lämplig komposition.
Stockholm den 29 Mars 1920.

Majken Jeansson
Barnmorska

Fylls att Syster Ellas Salva aldrig saknas i barnkammaren.

Försäljes å alla apotek, i sjukvårds- och parfymaffärer samt hos färge- och speccerhandlande. Om salvan ej finnes hos Eder vanliga leverantör, tillskriv eller ring

Generalagenten
A.-B. TEKNISKA DEPOTEN
STOCKHOLM
Rikstelefon 137 89

spiseln, krypa ihop som en frusen hund strax intill muren. En kvinna, som var i köket, gjorde ingenting för att hindra honom.

Han blev stilla där han låg, alldeles stilla. De små kängorna hade, då han lagt sig, fallit ur fickan och lågo bredvid honom.

Sara Alelia kände, att hon inte kunde med att gå in. Gick hon in, kom han endast i oro, ingen visste vad det kunde bli till. Ingen förmådde för övrigt något med honom.

— anadesmig i den stunden hvad lif hans nu skulle bli, att det var en tiggares och vandringsmans. Och föll mig i hugen vid att jag såg honom så ligga vid muren, att var han en gång ett litet barn som Erik Anton och hade ock en moder, den der hade sin hugnad af hans vett och gåfvor, offrandes honom Gudi i sitt hjerta, att han en gång månne vara till finnandes blandt de Nazaréer, de der renare än snö äro, och blankare än mjölk, vilkas färg är rödare än corall och till utseende lika som en saphir, de der med äran föra Christi banér. Men hade väl föga blivit deraf. Och fallt mig i den stunden all jordens vedermöda alltför tung och dess fröjd allenast som ett eländigt sprakande utav törne —”

(Forts.)

Medan ridån är uppe.

NÄR MADAME SANS-GENE — FRIHERRIN- nan *Ellen Cederström* — och sergeant *Lefevbre* — herr *Nils Personne* — nu om aftnarna i första akten av Sardous fyndiga och effektfulla Napoleon-komedi på Dramatiska teatern ha sin stora scen i första akten, blir man verkligen rörd över brion, vitaliteten och värmen i deras konst. De härliga människorna spela ju sina roller precis som de gjorde det för 22 år sedan på den forna oförgätliga scenen vid Kungsträdgården. Fast båda hunnit långt upp i silverhårets ålder bevara de ännu den fulla spänstighetens festivitas och charm. Att återse friherrinnan *Cederström* i en av hennes glansroller var för övrigt en sällspord upplevelse. Tiden brukar inte ha försyn för kvinnorna, allra minst för vackra och talangfulla skådespelerskor. Men här har den med en chevaleresk gest hejdat sina angrepp och unnat oss återseendet av den bästa ingenu, som någonsin trampat svensk scen. Ty denna tvåtterska-hertiginna med hjärtat på läpparne och humorn i ögat var den forna *Ellen Hartman*, varken mer eller mindre. Hennes hurtiga lynne, silverklara stämman, utsökta replikbehandling. — I alla sludrande och mumlande artister på våra scener, lären av henne talets ädla konst! — och nyansrika spel, drivet till tekniskt mästerskap, allt återfanns. Men det fanns också något mera, något som de flydda åren givit henne, en känslans fördjupning, som lagt sig som en ädel patina över hennes artisterskap. Och en sådan skådespelerska måste vår sceniska konst undvara. Skada i sanning!

Den ryske basbarytonisten *George Baklanoff* har i säsongens sista timmar skänkt stockholmspubliken några högtidsaftnar med sin glänsande vokala och dramatiska konst. Som *Rigoletto*, *Mefistofeles* i "Faust", *Scarpia* i "Tosca" och *Escamillo* i "Carmen" var han någonting sällspord framstående i fråga om karaktärstolkning och sång. Den omfångsrika stämman ägde en mörkgyllen timbre och behandlades med fulländning, och spelets rika facettering var sprungen ur en skapande fantasi, lika originell som djup.

ARIEL.

Hervés odödliga operett "Lilla helgonet" togs fram i elvte timman på *Oscarsteatern*. *Naima Wifstrand* spelade och sjöng den lilla "Nitouche" med all den konstnärliga kultur och den tillsats av graciöst tjuvpojkslyne, som utmärker denna skådespelerska. *Axel Ringvall* var förträfflig som den förälskade majoren, *Schröder* hade kanske bättre mask än humor som *Celestin-Floridor*. — Stormande bifall premiärkvällen och hyllningar för gästen, fröken *Wifstrand*.

Djurgårdsteatern, direktör *Collijns* nätta lilla sommar-teater, har öppnat säsongen med *August Blanchés* första och enda originalpjäs, "Positivhataren" — rätt rörande och nått i sin stämning av gammaldags *Djurgårds*—Stockholm, men på det hela taget den här gången ganska långdraget spelad.

E. TH.

TRÄDGÅRDSMÖBLER

I STORT URVAL AV MODERNA STILAR

RÖNNEÅDALENS AKTIEBOLAG BILLINGE
TELEFON 38

GUNNAR SPÅNGBERG

HOVBLOMSTERHANDEL
12 BIRGER JARLSGATAN 12

RIKS 7230 ALLM. 6653

Husmoderns bästa hjälp vid bakningen är

Elefantens Tästmjöl

A.-B. G MAREN & C:o STOCKHOLM.

VOLTAS

ELEKTRISKA KOK- OCH VÄRMEAPPARATER

HÅLLBARA - PRAKTISKA - ELEGANTA
SPARA TID OCH ARBETE
OUMBÄRLIGA I VARJE MODERNT HEM

ELEKTRISKA AKTIEBOLAGET VOLTA
STOCKHOLM

Utställning: BIRGER JARLSGATAN 21, nära Stureplan

TVÄTT-PULVRET RENEN

Oskadligt för händer och kläder.
Populärt genom sin stora tvålhalt och renhet.

RENE
SCHEELS
GÖTEBOR

Cloettas

**Guld-Cacao
och
Choklad**

Oumbärliga i
skog och mark

SVAR.

(Forts.)

N:r 35. Har ni stor bekantskapskrets, kunde ni ha någon lämplig artikel att försälja mot provision, t. ex. the, broderier, sidan e. d. Eller kan ni ge lektioner? Efter anmälan i stadens flickläroverk kan ni kanske få ge sådana i språk, matematik o. s. v. Allegro.

— Är en man "frikostig och vidsynt" så skall ni inte vara barnslig och stolt att be honom om pengar till det ni behöver. Få allt bara in i ett ordentligt och reglementerat hjulspår. Få vissa hushållspengar. Helst pr. vecka. Har ni bjudningar så gör så att det till dessa ej tages av hushållspengarna utan antingen skriv upp en förteckning på vad som skall köpas till bjudningen och bed att till kalaset få den summan. Eller om ni inte kan detta så tag på räkningar i de olika affärerna vad som behövs till kalaset och betal så efter kalaset dessa räkningar, sedan ni framlagt dem för mannen och fått pengarna av honom. Så blir det en viss ordning med fåendet av pengarna. Och så till edra kläder. Få räkning pr. kvartal där ni tar klädedräkter. Lägga fram räkningen. Så är det blott en gång ni har att be om pengar. Jag vet män, som utan att mucka betala när hustrun gör på detta sätt, men som inte tycker om att ideligen, för den minsta småsak öppna på pungen. Men nog är det bra att ha egna, självförtjänta pengar. Det har jag haft långt innan konfirmationsåldern. Jag undervisade i musik, som sagt innan jag var vuxen. Mycket för ro skull, mina vänner bad mig om det. Jag började med att ta 12 öre i timman. Men det blev i alla fall pengar. Till sist hade jag 22 elever. Och ni kan tro att min dag var upptagen. Sedan jag så gift mig har jag "svarat på frågor i Idun" och skrivit litet annat smått. Inte har det blivit så värst mycket pengar, men bättre något än intet. Jag har i många fall "inte behövt be min man om pengar", fast han är nog så snäll. Men det är roligt att till en eller annan grannlättsak eller beklädnadssak kunna spara lilla gubbens kassa. Om ni inte kan "svara på frågor" eller skriva så lär er deklARATION och utför dem för andra mot lämpligt arvode. Ebon.

Som en nödhjälps

när muskelarbete, gymnastik, massage och dietiska föreskrifter inte hjälpa vid kronisk förstoppning, måste man vid kronisk förstoppning, måste man fessor med. Dokt. Pousson i sin Lärobok i Farmakologi. Tabletter och piller, sammansatta som LEO-TABLETTER (mit verkande) och LEO-PILLER (starkare verkande), kunna vid dylika tillfällen användas med stor fördel. De erhållas på apoteken och framställas av AKTIEBOLAGET LEO i Hälsingborg.

"FINNESS"

AB. ÖREBRO SKOCREAM

Främst i världen ställer vår nya,

Angelica

ORGELEN
och med de
främsta stå våra erkänt förstklassiga
Pianon.

A.-B. Skandinaviska Orgel- & Pianofabriken.
Grund. 1865. Mästersamuelsg. 41. Sthlm.
Verket direktör: M. Th. Dahlström.

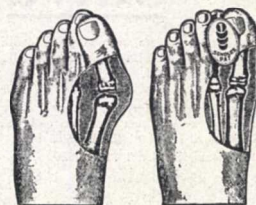
"PROSIT"

Snuva är en tråkig gäst
Pix är bra o. Pix är bäst!

Annonsera i IDUN!

VÅRDA FÖTTERNA!

D:r Scholl's "TÅSPRIDARE" räddar krokiga och sammanpressade tår samt bidrager till att borttaga fotknölar. Återställer normal muskelrörelse.

GRATIS
erhålles på begäran broschyren
**FÖTTERNA
OCH DERAS VÅRD.**
THE SCHOLL MANUFACTURING & Co.
Avdelning 1 -:- STOCKHOLM 16.

**MENNEN'S
COLD CREAM**

LÅT ej Eder ansiktshud bliva gammal i förtid!
Ingrid Cremen med fingertopparna under lätt massage. Förekommer bildandet av rynkor och skrovligheter i huden.

AKTIEBOLAGET G. LINDELL & CO

GÖTEBORG MÅLMÖ STOCKHOLM

KUNSTTORGET 11 TEL. 17919
AMIRALSGAT. 13 TEL. 5037, 6937
SMÅLANDSG. 42 RIKS. 21443 Allm. 25806

VIKING

**GULDPLATERADE
UR- & KEDJOR**

VARANTIGAST SMÅKFULLAST
BILLIGAST

I parti hos Sveriges Ur-
makare A.-B., Sthlm.

Den bästa kokboken för det borgerliga hemmet... — Ny tillökad upplaga av

Kokbok fr. Göteborgs Skolkök

33:e tusendet. Ur innehållet: *Bakning, Matlagning*, samt allmänna anvisningar för uppköp och behandling av ägg, fisk, kött och rotfrukter m. m. *Efterrätter. Konservering* av frukt, kött och fisk. *Anvisningar* för rengöringsarbeten. *Förslag till middagar* under olika årstider m. m. Pris Kr. 4:25, till landsorten mot postförskott. I distribution:
Medéns Bokhandels Aktiebol., Göteborg.

**VITRUMS
FERROL**

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
**APOTEKET VASENS DRUG-
HANDELS LABORATORIUM
STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram.
Finnes å alla apotek.

**Löfmark & Haglunds
PIANO**

ST. NYGATAN 55, MÅLMÖ.
Säljes även på avbetalning.

Svält ej Edra krukväxter. De leva ej enbart av vatten. Giv dem Plantagen, ett på vetenskaplig grund sammansatt konc. växtnäringssalt. Erhålles på bleckburkar hos Frö-, Blomster-, Färg- och Kemikaliehandlare.

En plats-annons uti **Vermlands-Tidningen** lyses i över **10,000** Vermländshem.
Länets enda dagliga tidning.
Huvudkontor: **Karlstad.**

**Selettins
MARGARIN**

"ÄR DRYGT
(OCH VÄL)
SMAKANDE"

LUNDELL

FREJAMI
FÖRNÄMSTA PASTILLEN
FÖR
HALS OCH BRÖST

50 ÖRE PR. ASK

CHOKLAD & KONFEKT FABR. FREJA GEFLE

OM JAG MÅSTE TVÄTTAS,
SÅ TVÄTTA MIG ÅTMINSTONE MED

VINOLIA

Dina blommors trevnad
Är ditt hems trevnad.

Detta uppnås genom
användande av

**Stidsvigs
Blomstergödning**

A.-B. FETTINDUSTRI,
Malmö.

Finnes hos de flesta frö- & blomsterhandl.

Det bör ej vara

damerna obekant

att man med Gooda-
Jästmjöl når det bästa
resultatet vid småbak.

Säljes i burkar à 25, 40
och 75 öre.

Handels-A.-B. Sten Sjögren & C:o, Göteborg

Begär alltid

MAIZENA

Oöfverträfflig

till

såser,

bakning,

maizenagröt

etc.

Fru Lindholms 10:de bok
Diet- och receptbok

Pris 2:— kr.

Rekvireras direkt hos mig eller
genom bokhandeln.

Ur innehållet:

Dietetiska riktlinjer.
Några näringssiffror.
Detaljer i dietplanen.
Förslag till daglig matordning.
Om temperaturmätning.
Om håll.
Svett drivande medel:
Drycker, inpackning, Priessnitz'
omslag.
Om komplikationerna:
Lungblödning, lungsäcksinflam-
mation, struptionerkulos, tarmtu-
berkulos.
Om några symtom:
Föbern, hostan, nattsvetten, hål-
let, matlusten, gasbildning, hals-
bränna, om sömnen.
"Förkyllning".
Blodbrist.
Hygieniska åtgärder:
Hals-, mun- o. näshygien. Upp-
hostningarna. Desinfektionsvät-
ska. Bostadshygien.

FRU HEDVIG LINDHOLM
Upplandsgat. 68, Stockholm.

Alla sträfvä efter det
bästa. som vid bak och
matlagning är

AHLGREN'S ÄGGERSÄTTNING

AHLGREN'S
KONCENTRERADE
ÄGG-ERSÄTTNINGSPULVER

Erättnings-
medel
för
fänska ägg
vid bak-
ning.

I använd-
ningen
5 egg
billerare
30
öre

Tillverkare.
F. AHLGREN'S TEKNISKA
FABRIK GÄVLE,
KUNGL. HÖVLEVERANTÖR.

J. Grantz